

KALATAS

OPISYAL NA PAHAYAGAN NG REBOLUSYUNARYONG MAMAMAYAN
NG TIMOG KATAGALUGAN

TOMO 27 BLG. 1-2

Basahin at Talakayin

ENERO - HUNYO 1999

LABANAN ANG PASISMO NG REHIMENG US-ESTRADA!

Nilalaman

2 <i>Editoryal: Makatarungan ang Tugon ng PDPP sa Pagtataksil ng GRP sa Usapang Pangkapayapaan</i>	17 <i>Walang Palakpak sa Isang Taong Pagtatanghal ni Erap</i>
4 <i>Sa Pamamagitan ng Digmang Bayan Makakamit ang Tunay na Kapayapaan</i>	20 <i>Mabuhay ang Dakilang Pag-aalay ni Ka Art!</i>
8 <i>Mga Paglabag ng Gobyernong Estrada sa CARHRIHL</i>	22 <i>Labanan ang Kaaway Hanggang sa Ganap na Tagumpay ng Bagong Demokratikong Rebolusyon</i>
10 <i>Ehersisyo ng Pampulitikang Kapangyarihan ng Demokratikong Gobyernong Bayan</i>	24 <i>Erap: Salot sa Manggagawa</i>
12 <i>Sino'ng Umaayaw sa Usapang Pangkapayapaan?</i>	27 <i>Desisyon na Pormal na Kilanlin ang Aktwal Nang Terminasyon Ng Gobyernong Estrada sa Negosasyong Pangkapayapaan</i>
14 <i>VFA: Pamatay na Bigwas sa Usapang Pangkapayapaan</i>	29 <i>Balita</i>

MAKATARUNGAN ANG TUGON NG PDPP SA PAGTATAKSIL NG GRP SA USAPANG PANGKAPAYAPAAAN

Nararapat at makatarungan lamang ang tugon ng Pambansa Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP) sa pagtalikod sa usapang pangkapayapaan ng rehimeng Estrada. Sa kabila ng matapat na hangarin ng PDPP na

EDITORIAL

lutasin ang ugat ng armadong tunggalian sa bansa, ni minsan ay di kinakitaan ang rehimeng Estrada ng sinseridad sa negosasyon. Mula sa araw na pinirmahan ni Estrada ang CARHRIHL (Komprehensibong Kasunduan sa Paggalang sa Karapatang Tao at Internasyunal na Makataong Batas), sinimulan na nitong balewalain at bastusin ang mahahalagang probisyon nito at ng JASIG.

Bilang sagadsaring reaksiyunaryo, ayaw kilalanin ni Estrada na ang armadong pakikibaka na isinusulong ng PDPP ay isang rebolusyon na nakaugat sa malalim na suliranin ng lipunang Pilipino. Gaya ng mga nagdaang rehimen, itinuturing niya itong simpleng “panloob” na suliranin na kayang lutasin ng pandarahas at panunupil. Inaakala marahil ni Estrada na sa pagkukunwang tigas sa usapang pangkapayapaan, matatapatan niya ang lakas at galit ng nakikibakang mamamayan. Sa halip, alarambotete itong nagwawasiwas ng kamay-na-bakal para sindakin ang rebolusyunaryong kilusan.

Sa buong proseso ng usapang pangkapayapaan, inilantad ng mga pagtatraydor ng Gobyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP) ang tunay nitong layunin na gamitin ang negosasyon upang pasukuin ang rebolusyunaryong kilusan at kung gayon ay mapanatili ang walang taning na paghahari ng imperyalismo, pyudalismo at burukrata-kapitalismo sa bansa.

Pagsuspinde sa Usapang Pangkapayapaan

Pormal na sinuspinde ng PDPP ang usapang pangkapayapaan sa rehimeng Estrada bilang pagkondena sa pagpapatibay ng sunud-sunurang Senado sa *Visiting Forces Agreement* (VFA) noong Mayo 27 sa kabila ng maring pagtutol ng sambayanan. Ang

ratipikasyon ng VFA ang naging ruok ng sapin-saping paglabag ng rehimen sa mga kasunduang pinagtibay sa proseso ng negosasyon tulad ng *Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees* (JASIG) at ng CARHRIHL. Bukod dito, ipinipilit ni Estrada ang dimakatwirang kondisyon na kailangang tapusin ang negosasyon hanggang Disyembre ng walang pagsasaalang-alang sa ugat ng armadong tunggalian. Kailanman hindi naging seryoso si Estrada sa usapang pangkapayapaan kaya wala nang ibang pagpipilian ang PDPP kundi ang tuluyan nang putulin ito. (*Basahin ang opisyal na pahayag ng PDPP sa pagputol sa usapang pangkapayapaan sa artikulong “Desisyon na Pormal na Kilanlin ang Aktwal na Terminasyon ng Gubyernong Estrada sa Negosasyong Pangkapayapaan sa Pagitan ng GRP at PDPP” sa pahina 27.*)

Sa pagkaputol ng usapang pangkapayapaan, nananatiling matatag ang rebolusyunaryong paninindigan na isulong ang armadong pakikibaka bilang pangunahing daan tungo sa makatarungan at pangmatagalang kapayapaan habang patuloy na inilalantad ang kabulukan ng reaksiyunaryong gobyerno.

Aral ng Usapang Pangkapayapaan

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀Mula sa nakaraang pahina

Malinaw na ipinakita ng karanasan ang aral ng usapang pangkapayapaan: walang ginawa ang mga nakalipas at kasalukuyang rehimen kundi ang wasakin ang inabot na pagsulong ng negosasyon. Sa mga adyendang inihapag ng GRP, nalantad ang layuning ipailalim ang NDFP sa konstitusyon at kapangyarihan nito.

Ginamit lamang ng mga reaksyunaryong rehimen ang usapang pangkapayapaan upang matabingan ang tunay na hangaring maglunsad ng mga pananalakay at panlilinlang sa rebolusyunaryong kilusan at mamamayan upang supilin ang kanilang pakikibaka.

Naging tuntungan ng rehimeng Aquino ang usapang pangkapayapaan upang mailunsad ang kinasusuklamang patakarang *total war* na tinatayang nahigitan pa ang diktadurang Marcos sa bilang ng mga paglabag sa karapatang pantao. Sapanahon ng rehimeng Ramos, bagamat napagtibay ang mahahalagang kasunduan tulad ng Pinagsanib na Deklarasyon ng Hague (1992), Pinagsamang Pahayag ng Bruekelen (1994), Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees (JASIG, 1995) at ipininalang ang dokumento ng CARHRIHL (1998), binalam naman ni Ramos ang pagsulong ng usapang pangkapayapaan ng mga pakanang panlalansi upang pasukuin ang rebolusyunaryong kilusan tulad ng ginawaniya sa Moro National Liberation Front (MNLF).

Noong Agosto 7, 1998, napilitang pirmahan ng bagong kauupo sa kapangyarihang si Estrada ang dokumento ng CARHRIHL upang maiwasan ang paglala ng diskontento ng sambayanan sa gitna ng tumitinding pang-ekonomiya at panlipunang krisis. Subalit kaagad naman niya itong binawi matapos tumanggi ang PDPP sa kondisyong ipatutupad lamang ang kasunduan sa balangkas ng konstitusyon ng GRP.

Nang mabihag ng Bagong Hukbong Bayan si Brigadier General Victor Obillo at ang apat na opisyal ng AFP at PNP, nagkaroon ng katwiran si Estrada na labagin ang CARHRIHL at JASIG at gamitin ang kamay na bakal upang maglunsad ng bata-batalyong operasyong militar upang umano ay bawiin ang mga bihag ng digma sa halip na tugunan ang inihapag na solusyong pulitikal ng PDPP.

*“...realidad sa 81
larangang gerilya ng
rebolusyonaryong
kilusan ang
pangingibabaw ng
pulang kapangyarihang
pampulitika...”*

Noon pa man ay may inilabas nang pagsusuri ang Partido Komunista ng Pilipinas na walang balak sundin ni Estrada ang mga probisyong nakapaloob sa CARHRIHL partikular ang pag-oobliga sa gobyerno na magbayad-pinsala sa mga biktima ng mga paglabag sa karapatang pantao sa ilalim ng diktadurang Marcos. Pilit sinasansala ni Estrada ang mga pagsisikap na ginagawa ng grupong lehitimong nakikibaka upang panagutin ang pamilyang Marcos sa kanilang krimen habang sinisikap niyang pabilisin ang pagpapawalang-sala at pagbabalik

ng mga pribilehiyo sa pamilya at mga kroni ng diktador.

May Usapan man o Wala

Nananatiling matatag ang tindig ng rebolusyonaryong kilusang kinakatawan ng PDPP na isulong at itaguyod ang mga lehitimo at demokratikong interes ng mamamayan — ito man ay sa loob o labas ng balangkas ng isang negosasyon. May usapan man o wala, patuloy na igigiit ng rebolusyonaryong kilusan ang pagtataguyod at pagkakamit ng mga saligang pambansa at demokratikong kahilingang ito sa larangan ng pagsusulong ng armadong pakikibaka, rebolusyonaryong kilusang masa at nagkakaisang prente. Ang mga natipong tagumpay sa larangang ito ang magpipwersa sa reaksyunaryong rehimen para seryosong harapin ang lakas ng PDPP sa isang negosasyon.

May usapang pangkapayapaan man o wala, patuloy na magsisikhay ang rebolusyonaryong kilusan upang isulong ang kapakanan ng masa at ipagtanggol ang kanilang karapatan habang pinaigting ang armadong pakikibaka at pinalalago ang mga organo ng pampulitikang kapangyarihan ng demokratikong gobyernong bayan. May usapang pangkapayapaan man o wala, araw-araw ay nagiging realidad sa 81 larangang gerilya ng rebolusyonaryong kilusan ang pangingibabaw ng pulang kapangyarihang pampulitika ng rebolusyonaryong mamamayan at tinatamasa nila ang mga biyayang pang-ekonomiya ng rebolusyong agraryo. Ito ang pinakamahalagang tagumpay na maituturing natin. **K**

Sa pamamagitan ng Digmang Bayan

MAKAKAMIT ANG TUNAY NA KAPAYAPAAAN

Tuluyan nang nalantad ang mapandigmang mukha ng rehimeng Estrada sa pagbagsak ng usapang pangkapayapaan. Hinubad na nito ang maskara ng pagkukunwari ng kahandaang lutasin ang kawalan ng kapayapaan sa bansa sa pamamagitan ng mga pulitikal at diplomatikong pamamaraan.

Sa halip, buong bangis nitong pinakakawalan ang lahat ng instrumentalidad ng reaksiyunaryong estado, lalo't higit ang berdugong militar, sa layuning durugin ang rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan upang maisalba ang kanyang paghahari.

Subalit, taliwas sa kanyang inaasahan, walang ibang idudulot ang pakanang ito ng rehimen kundi ang mas mabilis na paglakas ng rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan, at sa kabilang dulo, ng ibayong paghina ng reaksiyunaryong gobyerno. Lalong lumilinaw sa mamamayan na sa pagtatagumpay lamang ng rebolusyon makakamit ang tunay na kapayapaan.

Walang Pinag-iba

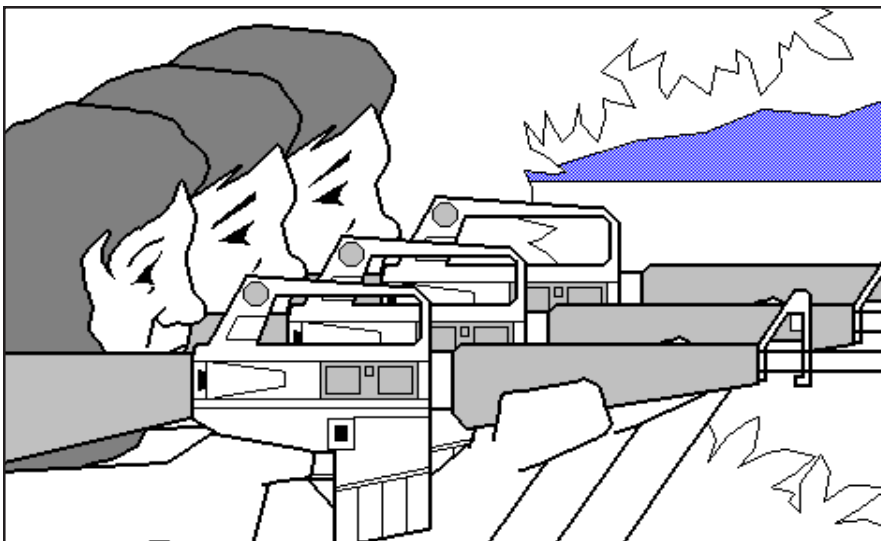
Ang rehimeng US-Estrada ay walang pinag-iba sa sinundang mga papet na rehimen. Bilang kasalukuyang kinatawan ng naghaharing uri sa estado poder, ang nais din nitong kapayapaan ay kapayapaang katumbas ng kawalan ng pagtutol laban sa pandarambong, pandarahas, pagkasiphayo at pag-

alipusta ng imperyalismong US at Hapon, at mga lokal na kakutsabang malalaking burges-kumprador at uring panginoong maylupa. Hindi ito ang kapayapaang hinahangad ng mamamayan.

Sa maagang panahon pa lamang ng paghahari, pinatunayan nito ang pagiging matapat na inapo ng diktadurang US-Marcos. Muling binubuhay nito ang diktaduryal at militaristang pamamaraan ng idolong si Marcos sa pagresolba sa mga problemang kinakaharap ng kanyang administrasyon. Kung tutuusin, may umiiral na di-deklaradong batas militar sa bansa. Kumbinyenteng kinalilimutan ni Estrada ang mga aral ng kasaysayan sa di-maiiwasang pagbagsak ng mga pasistang diktadurang rehimeng nais niyang tularan.

Sing-aga pa ng mga unang araw sa pwesto, unti-unti nang lumalantad ang anino ng diktador na si Marcos. Gumawa ito ng maniobra para unti-unting makabalik sa kapangyarihan ang pamilyang Marcos at matatapat na kroni ng ibinagsak na diktador sa katauhan nina Cojuangco at Lucio Tan. Ginagamit nito ang inaakalang popularidad sa masa upang hawanin ang daan sa todo-todong pagbira sa rebolusyunaryong kilusan na di maipagkakamaling kahalintulad ng ginawa ng

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

nakaraang reaksyunaryong rehimeng Aquino.

Tuluyang nahubad ang balatkayong ito ng rehimeng Estrada sa militaristang pakikitungo sa rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan. Noon pa man ay halatang nanggalaiti na itong makidigma kaysa sa makipag-usap sa rebolusyunaryong kilusan.

Maniobra ng Pagpapasuko at Pagdurog

Pilit itinatangi ng rehimeng US-Estrada ang katotohanang may dalawa nang gobyernong umiiral sa bansa. Una ay ang namamayani pang reaksyunaryong gobyernong pinangungunahan niya, at ikalawa ang rebolusyunaryong gobyerno na sa araw-araw ay lumalawak ang saklaw na teritoryo. Nagbubulag-bulagan si Estrada sa katotohanang umiiral ang pulang kapangyarihan sa malaking bahagi ng teritoryo ng Pilipinas habang mapanlinlang na ikinakalat nito ang reaksyunaryong propagandang walang tangang teritoryo ang rebolusyunaryong gobyerno. Ayaw nitong kilalanin ang rebolusyunaryong kilusan bilang kapantay na katunggaling pwersa na kumakatawan sa rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan, sa kabila ng pagkilala ng internasyunal na komunidad.

Kayat sa pagpasok sa usapang kapayapaan, walang ibang inilusyon ang rehimeng Estrada kundi ang pasukuin ang rebolusyunaryong kilusan. Kasabay nito, kauupo pa lamang sa pwesto ng kapangyarihan ay inilunsad na nito ang Oplan Makabayan, ang panibagong kontra-

insurhensyang pakana ng AFP, upang durugin sa larangan ng labanan ang Bagong Hukbong Bayan.

Muli, kinalilimutan ni Estrada ang aral ng kasaysayan na hindi kinayang durugin maging ng Batas Militar ni Marcos, Total War ni Aquino at ng mapanlinlang na isilogang “Kapayapaan,

*“Ang nais ni Estrada
ay kapayapaang
singkahulugan ng
pangangayupapa ng
pinagsasamantalang
mayorya sa makauring
paghahari ng iilang
minority.”*

Rekonsilyasyon at Kaunlaran” ni Ramos, ang rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan. Lalong hindi niya kayang durugin ang rebolusyonaryong kilusan matapos makapagwasto at makapagpanibagong-lakas sa pamamagitan ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto.

Sa pagsulong ng negosasyong pangkapayapaan, mahusay na nasalag ng Pambansa Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP) ang mga imbing pakana ng pagpapasuko ng rehimeng Estrada. Pulos kabiguan at kahihiyan ang nilasap ng sari-saring mga maniobra ng Gobyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP) sa usapan. Kaya naman pumaling na sa pananabotahe ang GRP upang makaalis sa usapan. Sistematikong nilabag nito ang bawat kasunduan sa usapang pangkapayapaan.

Pagkatapos pirmahan ni Estrada noong Agosto 7, 1998 ang Komprehensibong Kasunduan para sa Paggalang sa Karapatang Tao at Internasyunal na Makataong Batas (CARHRIHL), itinatangi niya itong kilalanin at nagpapalutas pa na hindi niya matandaang may pinirmahan siyang ganung kasunduan. Ito’y sa kabila ng pagkumpirma ng mismong punong negosyador ng GRP na si Howard Dee na pinirmahan nga ito ni Estrada. Matapos ay winalambisa ang kasunduan sa pamamagitan ng pagpapailalim ng implementasyon nito sa balangkas ng reaksyunaryong konstitusyon ng Gobyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP).

Taliwas sa mga probisyon ng Pinagsanib na Deklarasyon ng Hague na pinagkasunduan noon pang 1992, ipinagpipilitan ng gubyernong Estrada na ipailalim ang usapang pangkapayapaan sa reaksyunaryong konstitusyon nito. Malinaw na isinasaad sa nasabing deklarasyon na “...hindi hinahayaan ang alinmang panig na ipaibabaw ang kanyang konstitusyon sa kabilang panig o ang obligahin ang kabilang panig na sumuko sa prinsipyo at sa gawa....”

Sa kabila naman ng pag-iral ng *Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees* (JASIG) na siyang gumagarantiya sa kaligtasan ng mga kalahok sa negosasyon, patuloy na hinaharas at dinarakip ang mga negosyador, tauhan at kaibigan ng PDPP. Halimbawa nito ay ang pagreyd at paghalughog sa opisina ng Public Interest Law Center (PILC) na kung saan kasapi si Atty. Romeo Capulong, ang *legal counsel* ng NDFP. Gayundin ang paghuli kay Kasamang Amado Payot, o Ka

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

Benzar, isang konsultant ng NDFP sa Mindanao.

Naggugumiit din ang gubyerno na sa Pilipinas gawin ang negosasyon at nagbabanta pa na kung hindi'y walang magaganap na usapan. Taliwas naman ito sa probisyon ng JASIG na sa isang nyutral na bansa dapat idaos ang mga pag-uusap.

***"Dahas ang sagot
ni Erap sa bawat
hinaing ng
sambayanang
naghihirap."***

Samantala maituturing na pinakamalubhang pagtatraydor ng gubyerno sa nasabing kasunduan ang ginawang agarang pagsuspende ng JASIG na labag sa mga probisyon na nakasaad dito matapos mabihag ng BHB sina Hen. Victor Obillo at apat pang upisyal ng AFP at PNP. Dapat ay may palugit na 30 araw bago maipatutupad ang suspensyon ng JASIG.

At bilang pagpapakita ni Estrada na talagang gusto na nitong tapusin ang usapang pangkapayapaan, tuluyang winasak nito ang batayan ng pag-uusap nang itulak ang ratipikasyon ng Senado sa *Visiting Forces Agreement* (VFA). Ang pagkakarati-pika nito ay malinaw na isang lansakang pagkakanulo sa soberenya ng bansa at tahasang sumasalungat sa mga prinsipyo ng

pag-uusap na itinatadhana sa Pinagsanib na Deklarasyon ng Hague.

Kaalinsabay ng sunud-sunod na paglabag ng reaksyunaryong gubyerno sa mga kasunduang nabanggit sa itaas, buong bangis na sinasalakay ng berdugong militar ang mga rebolusyunaryong pwersa at mamamayan sa kanayunan at kalunsuran. Pormal na inalis na sa PNP at muling ibinalik sa AFP ang gawaing kontra-insurhensya noon pang nakaraang taon.

Sa pagbagsak ng nasabing usapan, lantaran nang iwinawasiwas ni Estrada ang kanyang kamay na bakal na matagal-tagal din niyang itinago sa madla. Mistula itong Rambotete na handang-handang makipagpera.

Sa halos lahat ng bahagi ng kapuluan ay patuloy na nilalapastangan ng mga mersenaryong tropa ng AFP ang mga saligang karapatan ng mamamayan, ang CARHRIHL at ang mga protocol sa digma. Sunud-sunod ang mga kaso ng pamamaril, pamamaslang, masaker, tortyur, ilegal na paghahalughog, pang-aaresto at pagbinbin, pambobomba, blokeyo ng pagkain, pwersahang pagpapalikas, sapilitang pagpapaamin at pagpapasuko, pananakot at pagbabanta sa buhay, paninira at pagnanakaw ng ari-arian at iba pa (*basahin ang artikulong "Mga Paglabag ng Gobyernong Estrada sa CARHRIHL", pahina 8*).

Sa Timog Katagalugan nitong Abril, sa kabila ng pagdedeklara ng AFP ng *suspension of offensive military operations* (SOMO) sa mga lugar na pusibleng kinalalagyan ng bihag-ng-digmang si T/Sgt.

Wivino T. Demol, walang puknat ang isinagawang malawakang operasyong militar sa hangganang Rizal-Laguna-Quezon. Sa buong rehiyon, bata-batalyong tropang militar ang pinakawalan ng Southern Luzon Command sa ilalim ng berdugong si Gen. Voltaire Gazmin.

Sa katunayan ay naganap pa nga dito ang isang labanan nang salakayin ng isang platoon ng 9th Scout Ranger Company ang isang yunit ng BHB na bahagi ng pwersang panseguridad ng bihag-ng-digmang si T/Sgt. Demol sa Famy, Laguna noong Abril 7.

Ang diktaduryal na katangian ni Estrada ay hindi lamang makikita sa militaristang pakikitungo nito sa rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan. Makikita ito sa paggigiit niya ng sariling pananaw sa kabila ng malaganap na pagtutol ng mamamayan, at sa kanyang pagtrato sa mga inaakalang kumakalaban sa kanya.

Buong pagkatusong ginamit ni Estrada ang kanyang pagkapangulo ng bansa at ng partido pulitikal na kinabibilangan ng kalakhan ng mga senador upang pilipitin ang kamay ng Senado na aprubahan ang *Visiting Forces Agreement* (VFA). Ito ay sa kabila ng malaganap na pagtutol ng mamamayan sa nasabing kasunduan simula pa noong 1998 dahil sa pagyurak ng nasabing kasunduan sa soberenya ng bansa at dangal ng mamamayan. Matatandaan na noong wala pa si Estrada sa kapangyarihan ay sumakay siya sa popular na sentimyento ng mamamayan sa pagpapataksik sa base militar ng US. At ngayong nailuklok na siya ng mamamayan sa kapangyarihan ay

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀*Mula sa nakaraang pahina*

madali nyang tinalikuran ang astring anti-base noon upang isalaksak sa lalamunan ng sambayanan ang kasunduan sa VFA.

Higit pa, muling binubuhay ni Estrada ang ibinasurang Cha-cha ni Ramos sa bagong tugtog at pangalang CONCORD. Nasa likod ng pakanang baguhin ang burges at reaksyunaryong konstitusyon ang paghawan ng daan sa walang taning na paghahari ng pangkating Estrada tulad ng ginawa ng diktadurang Marcos noon. Nasa likod din ng repormang ekonomiko na nais ilagay sa burges na konstitusyon ang walang hangganang pangangayupapa sa diktang imperyalista ng US.

Maging ang midya ay hindi makaligtas sa pandidikta ni Estrada. Sinusupil niya ang saligang karapatan ng midya na malayang maglabas ng mga balita at opinyon, pabor man o hindi sa reaksyunaryong gobyerno.

Labag-sa-batas na ginamit niya ang mga rekursong gobyerno upang ipitin ang mga negosyo ng may-ari ng diyaryong Manila Times hanggang sa mapilitang humingi ng paumanhin kay Estrada ang mga ito nang walang kasalanan. Hindi pa nakuntento, muling nagmaniobra si Estrada hanggang napwersa ang may-ari na ibenta ang Manila Times. Sa gayo'y napatahimik niya ang nasabing diyaryo.

Matapos ang Manila Times, binalingan ni Estrada ang diyaryong Philippine Daily Inquirer, na isa ring diyaryong kritikal sa maling mga patakaran, programa, katiwalian at korupsiyon sa loob ng gobyerno. Nagmaniobra ito upang lumayo ang mga nagpapatalastas sa nasabing

diyaryo, sa layuning tuyuin ang pinanggagalingan nito ng kita hanggang sa mapilitang sumunod sa kanyang mga dikta.

Makitid na Pananaw sa Problema ng Kapayapaan

Simple lang ang dahilan kung bakit umaayaw ang gubyernong Estrada sa tunay na kapayapaan. Para sa kanya at sa naghaharing uring kinabibilangan niya, ang kahulugan ng kapayapaan ay ang katiyakan ng pananatili nila sa kapangyarihan at ang kawalan ng pagtutol sa kanilang paghahari. Sa gayo'y malaya nilang mapagsasamantalahan ang mamamayan sa pamamagitan ng kanilang batas at mersenaryong hukbo.

Malaya nila itong magagawa kung wala ang mga tumututol at nag-aalsa laban sa kanilang pang-aapi at pambubusabos - kung wala ang rebolusyunaryong kilusan. Ito ang dahilan kung kaya't mas hinahangad pa nitong pasukuin ang mga rebolusyunaryong pwersa kaysa makipag-usap.

Ang kapayapaang nais mangyari ng rehimeng US-Estrada ay hindi para sa mas nakararaming mamamayan kundi para lang sa iilang naghaharing uri. Kabaligtaran ito ng kanyang laos na retorikong "Erap para sa Mahirap". Hindi ito tunay na kapayapaan. Ito ay sistematikong makauring karahasan laban sa mamamayan. Ito ay kapayapaang singkahulugan ng pangangayupapa ng pinagsasamantalang mayorya sa makauring paghahari ng iilang minoritya.

Sapagkat ang tunay na kapayapaan ay ang kalutasan ng

mga ugat ng paghihirap ng sambayanang Pilipino - ang imperyalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo - walang kapayapaan hangga't umiiral ang kasalukuyang bulok na sistemang pinaghaharian ng malalak- ing burgis kumprador at uring panginoong maylupa na pawang naglilingkod sa imperyalismong US at Hapon. Hangga't nananatili sa kapangyarihan ang sandakot na mga ganid na ito na pumipiga sa pawis at dugo ng mamamayan at yumuyurak sa kanilang saligang mga karapatan, walang magiging tunay at matagalang kapayapaang iiral sa ating bansa.

"...tanging ang rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan ang may kagustuhan at kakayanang tugunan ang kapayapaan at kaunlarang matagal na nilang hinahanap..."

Kailanman ay hindi kayang abutin ng diwa ng rehimeng Estrada na ang rebolusyunaryong kilusan ay sumibol sa gitna ng malaganap na kahirapang dulot ng matinding pagsasamantala't pang-aapi ng naghaharing-uri sa pakikipagkutsabahan sa mga imperyalistang kapangyarihan. Ang pagsidhi ng kahirapang dinaranas ng

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

mamamayan dulot ng kronikong krisis ng malapyudal at malakolonyal na lipunang Pilipino, na higit na pinatitindi ng lumulubhang pandaigdigang krisis, ang gumagatong sa rebolusyunaryong pakikibaka ng sambayanan.

Ang lantay militar na solusyon ni Estrada sa problema ng kapayapaan ay hindi maghahatid ng kapayapaan. Manapa, lalo lamang nitong patitindihin ang kaguluhan sa bansa sapagkat hindi nito nilulutas ang ugat ng kawalan ng kapayapaan - ang malaganap na kahirapan ng sambayanang Pilipino. Sa halip, ginagamit pa ng rehimeng ito ang kamay na bakal upang ipatupad ang mga batas at patakarang lalong magpapatindi sa kahirapan ng mamamayan.

Nais pa nitong higitan ang mga patakarang ipinatupad ng rehimeng US-Ramos na nagsadlak sa bansa sa walang-katulad na krisis. Buong pagkatutang ipinatutupad at dinadagdagan ng gobyernong Estrada ang mga kontra-mamamayang programa at patakarang nagbulid sa bansa sa imperyalistang pandarambong ng mga dambuhalang bansang US at Hapon. Kayat sa halip na malutas, lalong pinatitindi ng bagong rehimen ang walang-kaparis na kahirapan ng sambayanang Pilipino.

At higit pa sa gobyernong Ramos, walang pangingimi nitong ginagamit ang pasistang militar upang supilin ang mamamayang nagtatanggol sa kanilang kapakanan. Dahas ang sagot ni Estrada sa bawat hinaing ng sambayanang naghihirap.

Malinaw sa karanasan ng taumbayan na tanging ang

rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan ang may kagustuhan at kakayanang tugunan ang kapayapaan at kaunlarang matagal na nilang hinahanap. At ito lamang ang may kagustuhan at kakayanang tapatan at ibagsak ang mapanupil na sistemang naghahari at itayo ang isang pambansa demokratikong lipunan na may sosyalistang perspektiba.

Nakikita nila ito sa 81 larangang gerilya kung saan umiiral ang rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan. Dito ay may sariling mga rebolusyunaryong organo ng kapangyarihang pampolitika, hukbo at milisya, sistema ng mga batas at korte na pawang nagtataguyod sa interes at adhikain ng mamamayan. Dito ay may ipinatutupad na rebolusyong agraryo na pinakikinabangan na ng mamamayan. Dito ay nasasalag at isa-isang nadudurog ang mga tropa ng pasistang tropang militar ng rehimeng US-Estrada.

Salamat sa Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, nakapagpanibagong-lakas na ang rebolusyunaryong kilusan. Higit kailanman, nasa mainam itong posisyon upang isulong ang dakilang demokratikong rebolusyon ng bayan hanggang sa tagumpay. Tiwala ang rebolusyunaryong gobyerno na mabibigo nito ang militarista't diktaduryal na mga pakana ng rehimeng US-Estrada laban sa rebolusyunaryong gobyerno at mamamayan. Sapagkat nasa panig nito ang sambayanang Pilipino na ngayo'y paalon-alon nang nagmamartsa patungong kalunsuran. **K**

MGA PAGLABAG NG GOBYERNONG ESTRADA SA CARHRIHL (Sa Timog Katagalugan mula Agosto 1998)

Ang mga sumusunod na kaso ay ilan lamang sa mga paglabag ng mersenaryong militar ng rehimeng US-Estrada sa CARHRIHL sa Timog Katagalugan. Patuloy na nilalabag ng reaksyunaryong hukbo at pulisya ang mga probisyon ng CARHRIHL mula pa noong Agosto 7, 1998, nang pirmahan ng gobyernong Estrada ang nasabing kasunduan.

Kabilang sa mga nilabag ng gobyerno ng Republika ng Pilipinas ay pamamaslang, iligal na pang-aaresto, pagbibinbin at paghahalughog, pananakot at pagbabanta, toryur, pwersahang pagpapalikas, pagnanakaw at paninira ng mga ari-arian, pwersahang pagpapaamin at pagpapasuko, pagkakaroon ng mga grupong paramilitar at pribadong hukbo, at pagputol sa mga bahagi ng katawan.

Ang mga sumusunod na ulat ay hango mula sa Liberation (pahayagan ng PDPP, Setyembre-Disyembre 1998) at sa mga yunit ng BHB.

Sundan sa kasunod na pahina ►

KALATAS

Opisyal na Pahayagan ng Rebolusyunaryong Mamamayan ng Timog Katagalugan. Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Inilalathala ng Partido Komunista ng Pilipinas (MLKMZ) at Bagong Hukbong Bayan ng Timog Katagalugan.

Mula sa nakaraang pahina

Setyembre 10, 1998. Quezon.

Matapos ang diumano'y isang engkwentro, pinaulanan ng punglo ng mga elemento ng 31st IB PA ang bahay ni Rogelio Ortega, 27, magsasaka, ng San Francisco B, Lopez, Quezon. Tinangay ng mga sundalo ang kanyang kalahating sakong bigas, sapatos, pitaka, *jacket*, mga larawan, katibayan ng kapanganakan at *barangay clearance*.

Setyembre 14, 1998. Laguna.

Dinukot si Ramon Baylon, presidente ng Samahan ng mga Camineros sa Los Baños, ng anim na armadong kalalakihan matapos siyang dumalo sa isang pulong ng unyon. Tinortyur siya sa isang abandonadong bodega. Pinagbantaan na papatayin kung di niya ititigil ang kanyang mga aktibidad. Nakatakas siya sa tulong ng isang paslit noong Setyembre 16.

Oktubre 15, 1998. Quezon.

Pinaulanan ng bala ng mga elemento ng 74th IB PA ang bahay na pinagpupulungan ng mga residente dahil diumano sa hinahabol na mga pulang mandirigma. Nasugatan sa pamamaril na ito ang dalawang bata: Si Ponciana Dondriano, 11, na tinamaan sa hita, at si Genito Francisco, 10, na tinamaan sa tuhod.

Oktubre 19, 1998. Palawan.

Pinatay si Roberto Bornaes, 38, organisador ng PAMALAKAYA, ng mga miyembro ng 1st Marine Battalion sa isang diumanong engkwentro sa Panitian, Sofronio Española, Palawan. Inaresto ang kanyang kasama, si Abe Sungit, 35, isang katutubong Palaw'an, ng mga Marines. Sinaktan siya't pinagbantaan ang kanyang buhay. Pinilit siyang paaminin na sila ay mga pulang mandirigma at may dalang sandata sa panahon ng "engkwentro".

Oktubre 30, 1998. Quezon.

Pinaligiran ng mga sundalo ng 31st IB PA ang opisina ng KOMPRO at LAMBAT-Quezon sa Progreso, Gumaca, Quezon. Pinasok at hinalughog nila ang buong opisina.

Oktubre 1998. Oriental Mindoro.

Napilitang lumikas sa kanilang mga tahanan ang mga naninirahan sa Sityo Nagpilian, Mangangan I, Baco, Oriental Mindoro matapos pagbantaan ng mga elemento ng 5th Scout Ranger Coy. Inaakusahan ang mga residente na mga simpatisador ng NPA.

Nobyembre 13, 1998. Tagkawayan.

Pinaputukan ng mga elemento ng 16th IB 2nd ID PA ang mga miyembro ng BHB sa Landing, Tagkawayan, Quezon. Apat na sibilyan ang napatay: ang mag-asawang Vicente at Elsa Capistrano, at mag-amang Loreto at Gemmalyn Velasco (na apat na buwang buntis). Ibinaon sila sa iisang libingan kasama ang apat pang napatay na pulang mandirigma.

Nobyembre 12-14, 1998. Rizal.

Sina Abundio Cocoy, 76, Cresencio Cruz, dating kapitan del baryo, Rodolfo Sapico at isang kabataan mula sa Puray, Rodriguez, Rizal ay iligal na inaresto at pinwersang pasamahin ng mga sundalo ng 6th at 7th AVSR PA at 221st PNP Mobile Coy sa kanilang operasyong kontra-insurhensya sa lugar.

Sila ay piniringan, binugbog at pinagbantaan ng kamatayan kung hindi nila sasabihin ang kinaroroonan ng mga pulang mandirigma. Pinagbantaan, sinaktan at pinilit ring paaminin sina Eduardo Vertudez, Mart Vertudez, Boy Tano at Gregorio Cruz na sumusuporta sila sa BHB.

Abril 7, 1999. Laguna.

Kinubkob ng isang platun ng 9th Scout Ranger Coy ang isang yunit ng BHB sa Bato, Famy, Laguna. Nasugatan sa labanang ito ang mga sibilyang nagmamay-ari ng bahay:

sina Domingo Tatel, Jr., 23, na nadaplisan sa kamay, at ang asawang si Marites, 21, na nadaplisan sa pigi. Napatay ang kabayo nilang panghanapbuhay.

Dalawang araw matapos ang labanan, natagpuan sa lugar ng labanan ang bangkay ni Ruben Orozco, 28, isang pulang mandirigma na basag ang likod na bahagi ng bungo, wasak ang nguso, at tanggal ang dalawang tenga, dalawang suso at isang bayag.

Abril 29, 1999. Laguna.

Binistay ng punglo ang katawan ni Nilo Hatol, isang pulang mandirigma, kahit nahuli na siyang sugatan ng mga elemento ng 5th SFC at PNP matapos kubkubin ng mga militar ang hinihimpilan ng isang yunit ng BHB sa Magdalena, Laguna.

Mayo 12, 1999. Batangas

Walang babalang pinaulanan ng bala ng 20th SFC ang bahay ni Flaviano Cortas sa Sitio Malabnig, Balatbat, Lobo, Batangas. Napaslang sa masaker na ito si Flaviano, ang bayaw niyang si Nilo Palalay, 25, ang anak niyang si Lucio, 3, at isa pang anak na 13 taong gulang.

Pinalalabas ng mga sundalo na engkwentro ang nangyari, subalit ayon sa mga saksi, walang labanang naganap at walang NPA na gumanti ng putok mula sa bahay ni Flaviano.

Batangas.

Palaging gumagala ang mga armadong grupo sa Hacienda Looc, Nasugbu, Batangas. Tinututulan ng mga magsasaka ang ginagawang pag-agaw ng Phil Estate sa kanilang mga lupain.

Timog Katagalugan.

Dinarahas ng mga yunit ng CAFGU ang mga residente sa kanayunan ng buong rehiyon. **K**

EHERSISYO NG PAMPULITIKANG KAPANGYARIHAN NG DEMOKRATIKONG GOBYERNONG BAYAN

Noong nakaraang Abril, sunud-sunod na pinalaya ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) ang mga bihag-ng-digma na nasa ilalim ng pangangalaga nito sa Luzon at Mindanao. Ang mga serye ng pagpapalayang ito ay lumundo sa Timog Katagalugan kung saan ang pinakamatagal na bihag-ng-digmang si T/Sgt. Wivino Teves Demol ay pinalaya noong Abril 25, 1999 sa Bgy. San Antonio, Kalayaan, Laguna.

Si T/Sgt. Demol, isang aktibong elemento ng 16th Intelligence Security Unit, Intelligence Security Group (ISU/ISG) ng Phil. Army ay dinakip ng BHB noong Pebrero 8, 1998 sa lalawigan ng Rizal. Siya ay may kaso ng pang-iispiya sa rebolusyunaryong kilusan at sangkot sa paghuli kay Danilo Borjal, isang konsultant ng Pambansa Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP) sa Timog Luzon noong Nobyembre 1996.

Ang tibay ng kaso at mga ebidensya na nakalap sa imbestigasyon sa kanya ay sapat para sa pag-uusig at paglilitis ng hukumang bayan. Kung mapatutunayan ang kasong pag-iispiya, ito ay may kaukulang hatol na kamatayan. Gayunman, ang pag-uusig at hatol sa kanya ay sinuspindi dahil sa ipinakitang pagsisisi at

pangkong hindi na muling magiging instrumento ng pandahas laban sa mamamayan at rebolusyunaryong kilusan. Itinuring din ang kanyang ipinakitang kooperasyon sa loob ng panahong bilanggo siya na salik para palayain siya sa makataong batayan at gawaran ng amnestiya sa okasyon ng pagdiriwang ng ika-30 anibersaryo ng muling tatag na Partido Komunista ng Pilipinas at ng Bagong Hukbong Bayan.

Ang pagpapalaya ay ipinagutos ni Kasamang Luis Jalandoni, punong negosyador ng PDPP batay sa kapangyarihang ipinagkaloob sa kanya ng Pambansang Komiteng Tagapagpaganap ng PDPP.

Pag-iral ng Pulang Kapangyarihan

Hindi na bago sa rebolusyunaryong kilusan ang pagpapalaya sa mga bihag-ng-digma. Ipinakita ng maraming karanasan ang kakayahan nitong magpalaya batay

sa sariling kapasyahan at ehersisyo ng pulitikal na kapangyarihan nito at hindi sa ilalim ng nais o dikta ng Gobyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP).

Ang kapangyarihang ito ay nagmumula sa demokratikong gobyernong bayan na nabuo at tumatag sa loob ng tatlung taong pakikidigma ng rebolusyunaryong mamamayan laban sa naghaharing uri.

Sa kasalukuyan ay may dalawang gobyernong umiiral sa Pilipinas at nagpapatupad ng mga sarili nitong batas at pampulitikang kapangyarihan. Ang isa ay ang namamayani pang reaksyunaryong gobyerno na kinakatawan ng rehimeng Estrada na nakaluklok sa Maynila at ang isa pa ay ang rebolusyunaryong gobyerno ng mamamayan na kinakatawan ng PDPP. Ang rebolusyunaryong gobyernong ito ay binubuo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at may pambansang pulitikal na liderato sa malaking bahagi ng populasyon. Ang pagkakatatag nito ang siya ring salalayan ng pag-iral ng pulang kapangyarihan sa kanayunan. Ang lakas nito ay hindi lamang nagmumula sa armadong pwersa nito kundi sa lawak at lakas ng pagtataguyod dito ng mamamayan.

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀Mula sa nakaraang pahina

Nangangamba ang kasalukuyang rehimeng Estrada sa patuloy na paglaki at paglakas ng gobyernong ito. Alam ng rehimen na mayroon itong namumuon lakas na magpapabagsak sa kanyang mapagsamantalang paghahari. Kaya walang humpay itong naglulunsad ng kontrarebolusyunaryong dahas para mapigilan ang pag-abante ng rebolusyunaryong pakikibaka ng mamamayan. Ang karahasang ito ay tinutugon ng mamamayan ng rebolusyunaryong dahas. Isang armadong tunggalian na nagkahugis at umabot na sa antas ng gera sibil.

Ngunit ang pag-iral ng gera sibil sa Pilipinas ay hindi kinikilala at pilit na pinagtatakpan ng rehimeng Estrada. Bagkus gumagawa ang rehimeng Estrada ng mga paraan at pahayag para palabuin ang realidad na ito. Natatakot ang rehimeng Estrada sa tumatampok na katayuan ng PDPP sa internasyunal na komunidad bilang isang lehitimong pwersang nakikidigma. Kaya sinasabotahe ng rehimeng Estrada ang usapang kapayapaan para makakalas sa negosasyon at sa mga kasunduang pinasukan nito.

Ang pagtanggap ng rehimeng Estrada na isalang sa negosasyong pangkapayapaan ang usapin ng mga bihag-ng-digma ang isang halimbawa nito. Pero sa kabila ng pagtanggap ng rehimeng Estrada, lalo lamang naging tampok ang awtoridad ng Demokratikong Gobyernong Bayan nang pangunahan nito ang pagpapalaya sa mga bihag-ng-digma.

Ehersisyo ng Pulitikal na Kapangyarihan

Ang usapin ng mga bihag-ng-digma ay naaangkop na paksa sa negosasyong pangkapayapaan at nakapaloob sa saklaw ng Komprehensibong Kasunduan sa Paggalang sa Karapatang Tao at Internasyunal na Makataong Batas o CARHRIHL na kapwa pinagtibay ng GRP at PDPP. Naninindigan ang PDPP sa posisyong ito at hangad nito na mailatag ang pulitikal na batayan para mapalaya ang mga bihag at ang ligtas na paraan kung paano palalayain ang mga ito.

Ngunit sa kabila ng pahayag ng PDPP sa kahandaan nitong maresolba ang isyu sa loob ng balangkas ng negosasyong pangkapayapaan, ang tugon ng rehimeng Estrada ay ang pag-aanunsyo ng patakarang walang negosasyon. Inakusahan din nito ang mga rebolusyunaryong pwersa at maging ang panel sa negosasyon ng PDPP ng karaniwang krimen. At buong yabang na nag-utos ng walang kondisyong pagsurender sa mga bihag-ng-digma na nasa pangangalaga ng BHB.

Masahol pa, para mapigilan ang anumang negosasyon o isang panig na pagpapalaya ng PDPP sa mga bihag, ang GRP ay naglunsad at nagpatindi ng mga tinaguriang operasyong militar sa pagliligtas. Subalit inilagay lamang nito ang buhay ng mga bihag sa panganib.

Ginawa ring dahilan ng GRP ang isyu ng mga bihag-ng-digma para patuloy na labagin ang mga baylateral na kasunduang pinasukan nito tulad ng pagdeklara ng agarang suspensyon sa *Joint Agreement on*

Safety and Immunity Guarantees o JASIG. Ito ay taliwas sa kasunduan na kung kakalas man o tatalikod ang GRP sa JASIG, ito ay dapat pormal na ipaaabot sa PDPP at mangangailangan pa ng 30 araw na palugit bago ganap na mawalan ng bisa ang kasunduan.

Bago pa man maganap ang pagdakip ng BHB sa mga opisyal ng AFP at PNP, ang GRP ay naglatag na ng mga paraan para makaalpas sa mga pinasukan nitong kasunduan at sa usapang kapayapaan. Ginamit na butas ng GRP ang isyu ng mga bihag-ng-digma para hindi palayain ang mga detenidong pulitikal at gawing ganting aksyon sa kahihiyang inabot nito.

Sa ganitong kadahilanan, dinisisyunan ng PDPP na mag-ehersisyo ng pulitikal na kapangyarihan na kusang loob na palayain ang mga bihag-ng-digma sa moral at pulitikal na batayan. Magkagayunman, ang ehersisyo ng nabanggit na kapangyarihan ay may pagsaalang-alang sa maniobra ng rehimeng Estrada na nagnanais palabasing ang PDPP ay nagigipit at sumusuko sa GRP. Muli, buong husay na binigo ng PDPP ang pagtatangang ito ng GRP sa pamamagitan ng pagpapalaya at pagpapasa sa mga bihag-ng-digma sa mga kinatawan ng International Committee of the Red Cross (ICRC).

Tulad sa nakaraan, isang malinaw na hakbang ito na nagpahayag at nagpamalas sa malawak na mamamayan na ang mga naganap na pagpapalaya ay ehersisyo ng sarili nitong kapangyarihan at naayon sa Gabay para sa Pagtatayo ng Gobyernong Bayan at sa Internasyunal na Makataong Batas. **K**

Sino'ng Umaayaw sa Usapang Kapayapaan?

Halos isang dekada na ang nakalilipas nang maganap sa ibayong dagat ang mga pagsubok at panimulang pag-uusap para sa negosasyong pangkapayapaan sa pagitan ng Pambansa Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP) at Gobyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP).

Ang mga pag-uusap na ito ay bunga ng inisyatiba ng PDPP na muling buhayin ang usapang pangkapayapaan na bumagsak sa panahon ng rehimeng Aquino matapos paslangin ng huli ang mga magsasaka sa tulay ng Mendiola na humihiling ng tunay na reporma sa lupa noong Enero 1987.

Lumipas ang panunungkulan ng rehimeng Aquino na hindi na nag-atubili pang buksang muli ang usapang kapayapaan. Gayunpaman, ipinagpatuloy ng PDPP ang pakikipag-usap sa sumunod na rehimeng Ramos sa kabila ng panganib na maaring magdala ito ng maling mensahe sa rebolusyunaryong mga pwersa at mamamayan. Maling mensahe na maaaring magpalakas sa ilusyong ang kaaway ay nagbabago na at may posibilidad na magkasundo sa makatarungan at matagalang kapayapaan.

Para sa PDPP, ang usapang pangkapayapaan ay isang larangan ng labanan para ipalaganap ang programa ng pambansa demokratikong rebolusyon at hubaran ng maskara ang pagkukunwari ng GRP na itambol ang sarili na kampion ng demokrasya

at kapayapaan. Dagdag pa, anumang kasunduan ang mapagtitibay na nagtataguyod ng pambansa-demokratikong interes at simulain ng mamamayan at PDPP ay tiyak na magiging kapaki-pakinabang at magagamit ng buong sambayanan laban sa reaksyunaryong rehimen ng mga naghaharing uri.

Sa panahon ng rehimeng Ramos, may isang antas ng pagsulong ang inabot ng pakikipag-usap ng PDPP. Malaking bahagi ng mga kasunduan ay napagtibay sa loob ng panunungkulan nito. Pangunahin dito ang Pinagsanib na Deklarasyon ng Hague, noong Setyembre 1, 1992 na siyang naging panandang-bato para mapagtibay ang ilan pang mahahalagang kasunduan.

Ngunit hindi nangangahulugan na naging seryoso ang rehimeng Ramos sa pagsusulong ng usapang kapayapaan.

Kung babalikan, ang pagtugon ng rehimeng Ramos sa usapang kapayapaan ay bahagi ng kanyang digmang sikolohikal (psywar). Layon nitong gamitin ang negosasyong pangkapayapaan sa paghati at pagpapasuko sa rebolusyunaryong kilusan tulad ng ginawa nito sa mga rebeldeng militar at sa Moro National Liberation Front (MNLF). Ang hindi nito makuha sa larangan ng labanan ay tinatangka nitong makuha sa mga negosasyon. Ang isa pang dahilan ng pagpasok ng rehimeng Ramos sa negosasyon ay para lumikha ng klima ng

"Ipinakikita ng kasaysayan na ang mga lumipas at kasalukuyang rehimen ng mga naghaharing uri ay hindi seryoso at siya na ring nagbibigay wakas dito."

istabilidad sa pulitika na kailangan nito sa implementasyon ng kanyang anti-mamamayang programang "Philippines 2000".

Nang hindi mangyari ang inaasam nitong kapitulasyon ng PDPP sa GRP, paulit-ulit nitong nilabag ang mga baylateral na kasunduang napagtibay. Ilang halimbawa nito ay ang pag-aresto ng mga tropang militar ng AFP kay Sotero Llamas noong 1995 at kay Danilo Borjal noong 1996 na kapwa tagapayo ng PDPP at nasa ilalim ng proteksyon ng *Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees* (JASIG). Makaisang panig ding ipinataw ng rehimeng Ramos sa pamamagitan ng GRP panel ang mga suspensyon sa pag-uusap nang malagay ito sa posisyong hindi umaalinsunod sa mga nabuong kasunduan.

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

Bilang prinsipal ng GRP, tinanggihang pirmahan ni Hen. Ramos ang una sa apat na substantibong adyenda na Komprehensibong Kasunduan sa Paggalang sa Karapatang Tao at Internasyunal na Makataong Batas o CARHRIHL. Ang kasunduan ito ay magiging epektibo lamang kung pipirmahan ng mga prinsipal ng GRP at PDPP. Samantala, ang tumatayong tagapangulo at prinsipal ng PDPP na si Kasamang Mariano Orosa ay pumirma sa kasunduan noong Abril 10, 1998 nang walang reserbasyon sa nilalaman nito.

Tulad ng inaasahan, nagtapos ang panunungkulan ng rehimeng Ramos na iniwang nakabitin ang unang substantibong kasunduan. Ang pagtanggap ito ni Hen. Ramos ay malinaw na pagpapakita na hindi ito interesadong magtuluy-tuloy ang usapang kapayapaan at lutasin ang mga ugat ng tunggalian.

Pumalit ang rehimeng Estrada na nagpupustura ring para sa kapayapaan. Noong Agosto 7, 1998, pinirmahan nito bilang prinsipal ng GRP ang CARHRIHL. Bagamat umusad ng ilang hakbang ang pag-uusap sa bagong rehimen sa pamamagitan ng pagpirma nito sa kasunduan, bigla itong pumihit at sinagasaan ang kasunduan sa pamamagitan ng paglalabas ng Memorandum Order No. 9. Nasasaad sa nasabing memo na ang kasunduan ay ipatutupad ng “naaayon sa konstitusyunal at mga ligal na proseso ng GRP”. Sa madaling salita gusto nitong ipaloob ang PDPP sa balangkas ng konstitusyon ng GRP. Ito’y malinaw na paglabag sa probisyon ng Pinag-

sanib na Deklarasyong The Hague na hindi nagpapahintulot sa bawat isa na ipataw ang konstitusyon ng magkabilang panig.

Masahol pa, nilabag nito sa halip na ipatupad ang mga probisyong tulad ng pagpapalaya sa mga bilanggong pulitikal, pagbabayad-pinsala sa mga biktima ng mga paglabag sa karapatang pantao sa ilalim ng diktadurang Marcos, ang pagpapawalambisa ng mga mapanupil na batas, dekreto at patakaran na bumibiktima sa sambayanang Pilipino at pagbubuo ng Magkasanib na Komite sa Pagsusubaybay sa implementasyon ng CARHRIL.

Tumanggi rin ang rehimeng Estrada na ipailalim sa negosasyon ang isyu ng mga bilango ng digma at itinuring na karaniwang krimen ang mga aksyon ng rebolusyunaryong kilusan. Dagdag pa ang arbitraryo nitong pagsuspinde sa JASIG na gumagarantiya sa kaligtasan at imunidad ng mga tauhan sa negosasyon at konsultant ng PDPP. At kahit nang mapalaya na ang mga bihag-ng-digma sa inisyatiba ng PDPP, buong kahambugan at kahangalang iprinoklama ni Estrada na kung matutuloy man ang tinalikuran nitong usapang kapayapaan, kailangang matapos ito hanggang Disyembre.

Ang pagtatakda ni Estrada na tapusin ito sa loob lamang ng ilang buwan ay malinaw na pagpapakita na hindi siya seryoso na resolbahin ang ugat ng armadong tunggalian na umabot na sa tatlung taon.

At para lubusin ang pambabastos nito sa mga nabuong kasunduan partikular sa Deklarasyong Hague, buong

katusuhan nitong itinulak ang pagpapatibay sa Visiting Forces Agreement (VFA) na labag sa pinagkaisahang prinsipyo ng pambansang kasarinlan, demokrasya at panlipunang hustisya. Ang pag-apruba ng senado sa VFA ang nagbigay ng pamatay na dagok at tuluyang nagpabagsak sa usapang kapayapaan.

Sino’ng umaayaw sa usapang kapayapaan? Ipinakikita ng kasaysayan na ang mga lumipas at kasalukuyang rehimen ng mga naghaharing uri ay hindi seryoso at siya na ring nagbibigay wakas dito. Malayo sa hinagap ng mga ito na tukuyin at resolbahin ang ugat ng armadong tunggalian sa Pilipinas dahil nakasalang dito ang kanila mismong saligang interes sa ekonomya at pulitika.

Ang realidad na ito ay malaon nang kinilala ng rebolusyunaryong kilusan. Sangayon at sa hinaharap, dapat patuloy na palakasin ng rebolusyonaryong kilusan ang sarili sa pamamagitan ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya na patuloy na umaani ng papalawak at papalalim na suportang masa.

Ang matitipong lakas ng PDPP sa larangang ito ang magtatakda ng kalagayan para sa hinaharap ay seryosong harapin ng GRP ang PDPP sa isang negosasyon — at sa pagkakataong ito, isang negosasyon ng pagsuko ng mga naghaharing uri sa kapangyarihang pampulitika ng rebolusyonaryong mamamayan. Saka pa lamang natin masasabing dumating na ang panahon ng isang matagalan at makatarungang kapayapaan sa bayang ito. **K**

VFA: PAMATAY NA BIGWAS SA USAPANG PANGKAPAYAPAHAN

“...pinagtaksilan at ipinagkanulo ng gobyernong Estrada ang pambansang kasarinlan sa pamamagitan ng VFA.”

-Luis Jalandoni

Sa pagkaratipika ng Senado sa Visiting Forces Agreement (VFA) noong Mayo 27, tuluyan nang nilagot ng rehimeng US-Estrada ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng Gobyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP) at ng Pambansa Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP). Itinulak ng kataksilang ito ng rehimen ang PDPP na tuluyang umatras sa usapang pangkapayapaan. Kaalinsabay nito, nanawagan ang PDPP kasama ang Partido Komunista ng Pilipinas (PKP-MLKMZ) ng pagpapaigting ng digmang bayan para sa pambansang kalayaan at demokrasya.

Ang pagkakaaprubang ng VFA ang pinakahuli sa sunud-sunod na mga paglabag ng rehimen sa mga kasunduan at proseso ng usapang pangkapayapaan. Ito ang nagsilbing huling bigwas ng rehimen na kumitil sa usapang pangkapayapaan.

Ayon kay Kasamang Luis Jalandoni, punong negosyador ng PDPP, “pinagtaksilan at ipinagkanulo ng gobyernong Estrada ang pambansang kasarinlan sa pamamagitan ng VFA.”

Ipinahayag din ni Kasamang Jose Ma. Sison, punong tagapayo ng PDPP sa usapang pangkapayapaan, na malubhang nilabag ng VFA ang prinsipyo ng pambansang kasarinlan bilang pinakamahalagang prinsipyong

gabay sa usapang pangkapayapaan. Ang prinsipyong ito ay nakasaad sa Pinagsanib na Deklarasyon ng The Hague na sinang-ayunan ng magkabilang panig noong Setyembre 1992.

VFA, Niratipika sa Gitna ng Pagtutol ng Mamamayan

Inaprubahan ng Senado ang VFA sa kabila ng malawakang pagtutol ng mamamayan sa kasunduang ito. Maging ang mga simbahan, pahayagan at radyo ay lumahok sa malaganap na pagkilos ng mamamayan laban sa VFA. Araw-araw ay libong mamamayan ang nagpapahayag ng pagtutol habang tinatalakay ng Senado ang VFA.

Ang malawakang pagkilos ng mamamayan ang dahilan kung bakit dalawang beses na naantala ang pagtalakay ng Senado sa VFA. Una, noong Setyembre 1998, at ikalawa nitong Pebrero. Dahil dito’y naobligang pa ang rehimeng Estrada na maglunsad ng napakagastos na kampanya ng panlilinlang, gamit ang buwis ng taumbayan, sa pahayagan, radyo at telebisyon upang lokohin ang mamamayan sa “kabutihan” ng VFA.

Tinututulan ng sambayanan ang VFA dahil nilalapastangan nito ang prinsipyo ng pambansang kasarinlan. Malayang makapapasok at makapaglulunsad ang US, na isang

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀Mula sa nakaraang pahina

dayuhang bansa, ng ehersisyo at iba pang aktibidad-militar sa loob ng teritoryo ng Pilipinas.

Bibigyan ng VFA ng ispesyal na pribilehiyo ang mga tropang Amerikano sa bansa. Ang mga tropang Amerikano ay malayang makapaglalabas-masok sa bansa nang walang *visa* o pasaporte. Hindi rin maaaring sampahan ng anumang kaso ang mga tropang Amerikano sa mga korte ng Pilipinas kahit pa malabag ng mga ito ang mga batas ng bansa.

Gagawin ng VFA na isang malaking base militar ng Amerikano ang buong bansa, daig ang mga dating base militar na nahahangganan lamang sa dating Clark Air Base at Subic Naval Base. Malaya nilang maipapasok at mailalabas ang kanilang mga sasakyang panlupa, panghimpapawid at pandagat saanmang kalupaan, karagatan at kalawakan ng bansa. Maaari silang magpasok sa bansa ng mga armas-nukleyar kahit nilalabag nito ang pagbabawal ng reaksiyong konstitusyon sa pagpasok sa bansa ng mga sandatang-nukleyar. (*Para sa mas malalim na pagtalakay, basahin ang mga kaugnay na artikulo sa Kalatas, isyung Enero-Disyembre 1998.*)

Maraming mga senador ang nagpahayag ng pagdududa sa kabutihang idudulot ng VFA para sa sambayanang Pilipino. Sa kanilang mga pahayag sa mismong araw ng

botohan sa Senado, aminado sila na maraming kakulangan at disbentahe ang VFA para sa bansa. Subalit, likas na taksil sa taumbayan, sinang-ayunan pa rin nila ang VFA dahil ito ang utos ng kanilang imperyalistang amo. Bukod sa kailangan nilang magbayad ng pampulitikang utang kay Estrada. (*Tingnan sa Talaan 1 ang listahan ng mga senador na sumang-ayon sa VFA, pahina 16.*)

Malaganap ang pagtutol ng mamamayan sa VFA.

Gagamitin din ng rehimeng Estrada ang VFA sa mga kontra-insurhensyang kampanya nito sa tabing ng pinagsanib na mga ehersisyong militar. Kalakip nito ang mga pagsasanay sa mga lokal na pasistang militar sa pagsasagawa ng mga operasyong kontra-insurhensya.

VFA, Tuluyang Kumitil sa Usapang Pangkapayapaan

Ang pag-atras ng PDPP sa usapang pangkapayapaan ay pagkilala lamang sa nauna nang pag-atras ng gobyernong Estrada sa usapan. Nauna rito'y ilang ulit nang ipinahayag ng rehimen ang pag-ayaw sa usapan sa pamamagitan ng

lansakang paglapastangan sa mga kasunduan ng The Hague, JASIG at CARHRIHL.

Una na rito ay ang pagpirma at pagkatapos ay ang pag-aatras ni Estrada sa pagkilala sa CARHRIHL noong nakaraang taon. Nitong Marso, matapos mabihag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sina Hen. Obillo, kagyat na sinuspindi ni Estrada ang JASIG nang labag sa napagkasunduang hakbangin. Hindi nito kinilala ang pagiging bihag-ng-digma nina Hen. Obillo at hindi nito sinunod ang mga naunang naitakdang paraan sa pagpapalaya ng mga bihag.

Sa halip, inilunsad ni Estrada ang isang enggrandeng opensibang militar sa pambansang saklaw sa ilusyong maililigtas ang mga bihag. Nagbunga lamang ito ng

maraming bilang ng paglabag ng mga mersenaryong militar sa mga probisyon ng CARHRIHL di lamang sa mga pulang mandirigma ng BHB kundi laluna sa mga sibilyan.

Isang tampok na halimbawa nito ay ang kaso ni Ka Andro (Ruben V. Orozco) na napatay sa isang kubkob sa Famy, Laguna noong Abril 7. Patay na'y tinagpasan pa siya ng dalawang tenga, dalawang suso at isang bayag. Naganap ito sa panahong may umiiral na *suspension of offensive military operations* (SOMO) ang kaaway bilang bahagi ng mga kondisyon sa pagpapalaya sa mga bihag ng digma ng BHB.

Sundan sa kasunod na pahina ▶

Talaan 1: Posisyon ng mga Senador sa VFA

Mga Taksil na Sumang-ayon		Mga Magigiting na Tumutol
Marcelo Fernan Blas Ople Franklin Drilon Juan Ponce Enrile Rodolfo Biazon Francisco Tatad Robert Jaworski Vicente Sotto III Gregorio Honasan	Robert Barbers John Osmeña Mirriam Defensor-Santiago Tessie Aquino-Oreta Dominique Coseteng Juan Flavir Ramon Revilla Sr Ernesto Herrera Ramon Magsaysay Jr.	Teofisto Guingona Raul Roco Sergio Osmeña III Aquilino Pimentel Loren Legarda-Leviste

◀Mula sa nakaraang pahina

Kasunod na nagtakda si Erap ng di-makatotohanang mga kondisyon sa usapang pangkapayapaan na lumalabag sa mga kasunduang Hague at JASIG.

Ang pagratipika sa VFA ang pinakahuli sa mga pagtatangka ng rehimeng US-Estrada na tapusin na

ang usapang pangkapayapaan. Ganap na inilantad ng mga hakbanging ito ang militaristang aktitud ng gobyernong Estrada sa kawalan ng kapayapaan sa bansa. Kinaligtaan ni Estrada ang aral ng pasistang diktadurang US-Marcos na hindi kayang lutasin ng militaristang solusyon ang naglalagablab na rebolusyunaryong pakikibaka ng bayan. Sapagkat ang tanging landas tungo sa kapayapaan ay hindi ang pagsuko ng o pagdurog sa rebolusyunaryong kilusan, kundi sa pamamagitan ng paglutas sa mga ugat ng kahirapan ng sambayanang Pilipino.

Maging ang iniuudyok ng rehimeng Estrada na mga hiwa-hiwalay na pakikipag-usap pangkapayapaan sa mga lokal na komand ng BHB ay walang tanging layunin kundi ang pagwatak-watakin at durugin ang BHB. Ang mapanlinlang na taktikang ito ay inilantad at binigo na ng rebolusyunaryong pwersa sa panahon ng rehimeng US-Aquino. Tiyak na muling bibiguin ng rebolusyunaryong kilusan ang mapangwasak na taktikang ito ng kasalukuyang rehimen.

Sa pagbagsak ng usapang pangkapayapaan, ganap na inilantad ng rehimeng US-Estrada ang kawalan nito ng katapatan sa paglutas sa mga ugat ng kawalan ng kapayapaan sa bansa. Muling ipinakikita rin nito na, sa kabila ng mga retorika ng pagiging “makamahirap”, ang tunay na pinaglilingkuran ng gobyernong Estrada ay ang interes ng imperyalismong US, malalaking burges kumprador at uring panginoong maylupa.

Sa harap ng ganitong kalagayan, ipinanawagan ng PKP at PDPP ang pagpapaigting ng rebolusyunaryong pakikidigma ng mamamayan para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Nanawagan ang rebolusyunaryong kilusan sa bawat mamamayan na lumahok sa demokratikong rebolusyon ng bayan upang maibagsak ang rehimeng US-Estrada at maitayo sa Pilipinas ang isang pambansa-demokratikong lipunan na may sosyalistang hinaharap. Sapagkat sa pagtatagumpay lamang ng digmang bayan makakamit ng sambayanang Pilipino ang ganap at makatarungang kapayapaan. **K**

“Kinaligtaan ni Estrada ang aral ng pasistang diktadurang US-Marcos na hindi kayang lutasin ng militaristang solusyon ang naglalagablab na rebolusyunaryong pakikibaka ng bayan.”

WALANG PALAKPAK SA ISANG TAONG PAGTATANGHAL NI ERAP

“Wala nang dahilan upang manatili ang rebelyon sa ilalim ng aking administrasyon na naglilingkod para sa mahihirap.”

Ito ang binigkas ni Joseph Estrada habang pinipirmahan ang proklamasyon upang patagalin pa ng isang taon ang aplikasyon para sa amnestiya. Malaking kabalintunaan ang posturang ito ni Estrada dahil habang ipinangangalandakan niyang wala nang dahilan ang mamamayan upang isulong ang armadong pakikibaka, inaamin naman ng pamunuan ng Armed Forces of the Philippines (AFP) na dramatikong nadagdagan ang lakas-tauhan ng Bagong Hukbong Bayan ngayong taon.

Pinatingkad ng mga katagang ito ni Estrada ang kasinungalingang isang taon na niyang hinahabi na ang rehimeng US-Estrada ay para sa interes ng mga mahihirap habang sa aktwal ay mistulang alipin siyang naglilingkod sa amo niyang imperyalismong US at mga lokal na kasabwat nito: ang malalaking burgesya komprador at panginoong maylupa.

Isang Taong Pahirap

Makaraan ang isang taon sa ilalim ng rehimeng Estrada, nahaharap ang sambayanang Pilipino sa walang-katulad na krisis sa ekonomya at pulitika bunga ng patuloy na pagsandig ni Estrada sa mga neoliberal na preskripyong dikta ng IMF-WB-WTO: ang mga

patakaran ng denasyunalisasyon, pribatisasyon, liberalisasyon at deregulasyon. Kahit nilalabag ng mga ito ang pambansang soberenya at pinalalabo ang pagkakamit ng pambansang industriyalisasyon at tunay na reporma sa lupa, iginigiit ni Estrada ang mga anti-mamamayang patakarang ito at binabalak pang palitan ang reaksyunaryong Konstitusyon upang tuluyan nang tanggalin ang mga natitirang batas na naglilimita sa ibayong pagbubukas ng bansa sa pandarambong ng mga monopolyo kapitalista sa ngalan ng globalisasyon at malayang pamilihan.

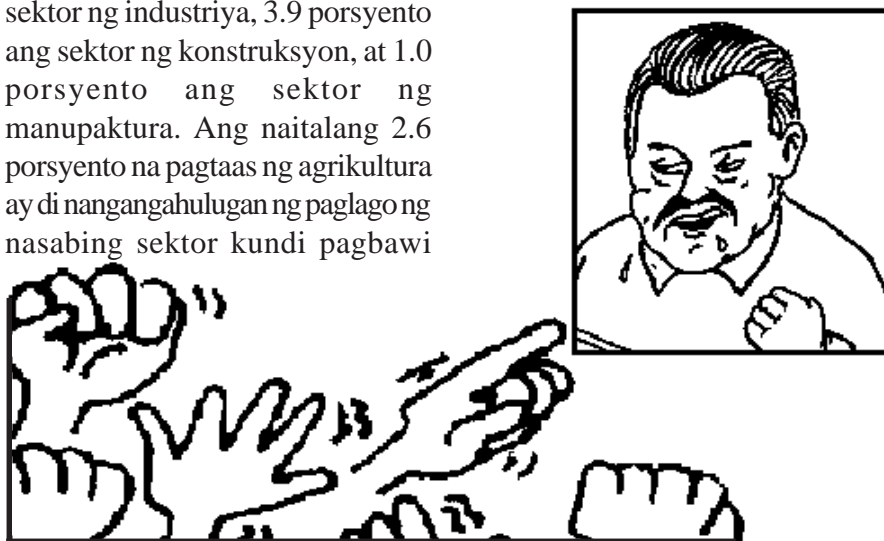
Sa gitna ng krisis, nilikha ng rehimeng US-Estrada ang ilusyong naigpawan ng bansa ang resesyon sa Asya at nangunguna ito ngayon sa pagbawi mula sa krisis. Subalit pinasisinungalingan ng patuloy na pagdausdos ng iba't ibang sektor ng ekonomiya ang haka-hakang ito ni Estrada. Sa unang kwarto ng taon, bumagsak pa ng 1.9 porsyento ang sektor ng industriya, 3.9 porsyento ang sektor ng konstruksyon, at 1.0 porsyento ang sektor ng manupaktura. Ang naitalang 2.6 porsyento na pagtaas ng agrikultura ay di nangangahulugan ng paglago ng nasabing sektor kundi pagbawi

lamang sa 3.2 porsyentong pagbagsak nito noong 1998.

Subalit hindi mapagtatakpan ng pagyayabang ni Estrada na nananatiling matatag ang ekonomya ng bansa ang ala-dominong pagsasara ng mga pabrikang pag-aari ng mga multinasyunal na korporasyon (MNC) at paglilipat ng kanilang operasyon sa ibang bansa. Kabilang sa mga korporasyong nagsara ang Johnson & Johnson, Warner Lambert, Abbot Laboratories, Novartis Health Care, Colgate Palmolive, Van Melle, Uniden at Phillips Electronics.

Ginawang dahilan ng mga MNCs ang mga umano'y mataas na sahod ng mga manggagawa at ang malimit na welga ng mga unyon. Pilit nilang tinatabingan ang katotohanang kinakailangan nilang magbawas ng operasyon upang maisalba ang mga sarili sa hambalos ng krisis ng sobrang produksyon sa halos lahat ng uri ng

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

produkto at mabilis na pagkitid ng pandaigdigang pamilihan.

Bunga nito, ibinaling ni Estrada ang sisi sa mga manggagawang lehitimong nakikibaka para sa kanilang karapatan na niyuyuran ng ginagawang malawakang tanggalan, pagpapababa ng sahod at pangwawasak sa mga unyon upang ipasa ng mga kapitalista ang bigat ng krisis sa kanila.

Galit sa mga Manggagawa

Ginigipit ni Estrada ang mga manggagawa kapag nalalagay sa alanganing sitwasyon ang kapitalista katulad ng nangyari sa kaibigan niyang si Lucio Tan sa kaso ng PAL. Sinuportahan ni Estrada ang panukalang walang welga sa mga istratihikong industriya tulad ng transportasyon at pagtatanggal ng batas ng minimum na sahod at sapilitang isinusubo sa mga manggagawa ang mga dati nang anti-manggagawang patakaran tulad ng kontraktwalisasyon, mababang pasahod at anti-union, anti-welgang mga patakaran upang makaakit pa ng mga dayuhang mamumuhunan..

Binalawala ni Estrada ang kahilingang itaas ang sahod ng mga manggagawa sa kabila ng pagtaas ng presyo ng mga bilihin ngunit hindi siya nag-atubiling gamitin ang pondo ng Government Services Insurance System (GSIS) at Social Security System (SSS) na galing mismo sa kinikita ng mga manggagawa at ordinaryong empleyado upang isalba ang nabangkaroteng PCIBank.

Hindi napigilan ni Estrada ang pagkakamal ng malaking tubo ng kartel ng langis na ginagamit ang

deregulasyon ng industriya ng langis upang walang habas na itaas ang presyo ng mga produktong petrolyo.

Patuloy namang nananalasa sa kabuhayan ng mga magsasaka ang epektong ibinunga ng liberalisasyon sa agrikultura. Labis pang nabawasan ang halos katiting na nilang kinikita sa pagbebenta ng kanilang produkto dahil sa pagbaha sa pamilihan ng mga inangkat na produktong agrikultural na mas mura sa mga lokal na produkto.

Itinanghal niyang “ninong ng reporma sa lupa” ang kroni ni Marcos at malaking panginoong maylupang si Danding Cojuangco matapos nitong diumano’y ibahagi sa mga magsasakang benepisyaryo ang pamamahala sa lupa niya. Ngunit ang iskema ni Danding na “korporadong pagmamay-ari” ay isang maliwanag na panlalansi upang ipagkait sa mga magsasaka ang aktwal na pagmamay-ari sa lupa.

Mabuway na Kontrol

Tumatagos sa pulitika ang krisis sa ekonomya. Isang taon pa lamang si Estrada sa pwesto ngunit talamak na ang kabulukan ng buruk-rasya at higit na lumalala ang bangayan ng mga paksyong pulitikal ng mga naghaharing uri. Walang silbi ang banta ni Estradang susugpuin ang korupsiyon sa gobyerno. Isa-isang nalalantad ang mga katiwaliang kinasangkutan ng mga burukrata ni

Estrada. Ilan sa mga ito ay ang anomalya sa Kagawaran ng Edukasyon, Kultura at Isports (DECS), kaso ng panunuhol sa Kagawaran ng Badyet (DBM), maanomalyang transakyon sa Kagawaran ng Interyor at Lokal na Gobyerno (DILG) at Pambansang Korporasyon sa Elektrisidad (NAPOCOR), at pagkakasangkot ng mga opisyal ng Philippine National Police (PNP) sa sindikato ng droga at malalaking krimen.

Sa kabila ng paggigiit ni Estrada na tanging pagpapalit lamang sa mga probisyong may kinalaman sa ekonomya ang layunin ng pagbabago ng reaksyunaryong konstitusyon, tinatangka naman ng kanyang mga galamay na imaniobra ito upang maisingit ang interes nilang mapalitan ang ilang probisyon upang mapatagal pa ang kanilang pananatili sa puwesto at pagnanakaw sa kabang-yaman ng bayan.

Naging sakit ng ulo ni Estrada ang kanyang paborito at sabik-sa-kapangyarihang si Hen. Panfilo Lacson na di mapigilan ang pagbubunyag ng mga katiwaliang kinasangkutan ni PNP Director General Roberto Lastimoso, at ang kabulukan ng buong organisasyon, upang makuha niya ang puwesto nito bilang pinuno ng PNP. Tumitindi ang demoralisasyon sa hanay ng mga ordinaryong pulis.

Nakumpleto na ni Estrada ang pagbabalik sa kapangyarihan ng

Sundan sa kasunod na pahina ►

*“Humahanap lamang
si Estrada ng
katwiran upang
lubusan nang
paalpasin ang bangis
ng pasistang
kapangyarihan...”*

◀Mula sa nakaraang pahina

pamilya at mga kroni ni Marcos. Nabawi na ni Cojuangco ang malaking bahagi ng San Miguel Corporation; unti-unti namang ibinabasura ng korte ang mga kasong isinampa laban kay Lucio Tan. Puspusan ang pagtulong ni Estrada sa mga Marcos upang mapadali ang negosasyon sa mga biktima ng diktadurang Marcos. Kinuha niya ang serbisyo ng dating senador ng US na si Birch Bayh upang tulungan ang pamilya Marcos kahit pinagtatakan niyang wala siyang kinalaman sa “pagboboluntaryo” ni Bayh para sa interes ng mga biktima.

Pinaratangan niyang sinungaling ang Australyanong *treasure hunter* na si Reiner Jacobi at ang dating Solicitor General na si Francisco Chavez matapos nilang isiwalat na may itinatagong \$13 bilyon ang pamilya Marcos sa pangalan ni Irene Araneta sa bangkong Swiso. Kahit may matibay na ebidensya, pinalilitaw ni Estradang haka-haka lamang ito.

Kamay na Bakal

Tulad ng idolo niyang si Marcos, hindi nagdadalawang-isip si Estradang gamitin ang kamay na bakal sa mga itinuturing niyang kaaway. Patuloy na ginigipit ni Estrada ang pahayagang Philippine Daily Inquirer dahil sa ginagawa nitong pagbatikos sa pikuning papet. May kinalaman din si Estrada sa biglang pagsasara ng pahayagang Manila Times kahit humingi na ito ng paumanhin sa ginawa nitong pagsasangkot sa kanyang pangalan sa isang maanomalyang transaksyon bunga narin ng panggigipit sa may-ari ng pahayagan.

Masahol ang pandarahas ng rehimeng Estrada sa mga militanteng grupong naglulunsad ng mga kilos-protesta tulad ng nangyari noong kasagsagan ng protesta laban sa ratipikasyon ng *Visiting Forces Agreement* (VFA).

Tinatangkang buhayin ni Estrada ang *National ID System*, *warrantless arrest* at dinagdagan ang pondo sa paniktik ng Presidential Anti-Organized Crime Task Force (PAOCTF). Nabunyag ang ginagawang *wiretapping* ng mga tauhan ng PNP sa mga taong itinuturing na “panganib sa pambansang seguridad”.

Paglabag sa Soberenya

Ang pagpapatibay kamakailan sa VFA ay bunsod ng pangangailangan ng rehimeng Estrada na muling sumandig sa militar ng US upang sagkaan ang muling paglakas ng rebolusyunaryong kilusan. Tusong ginagamit ni Estrada ang isyu ng Spratly upang likhain ang ilusyong ang VFA ang pipigil sa pagsalakay ng Tsina kapag lumala ang sigalot sa pagitan ng Pilipinas at Tsina.

Isinuspinde ng Pambansa Demokratikong Prente ng Pilipinas (PDPP) ang negosasyon sa usapang pangkapayapaan bilang pagkondena sa ratipikasyon ng VFA na isang paglabag sa prinsipyo ng pambansang soberenya na nakapaloob sa Magkasanib na Deklarasyon ng Hague. Naninindigan ang PDPP na ang VFA ay instrumento ng imperyalismong US upang mapanatili nito ang dominasyon sa ekonomya at pulitika ng bansa.

Sa pagsuspinde ng PDPP sa usapang pangkapayapaan, nagbanta si Estrada na muling bubuhayin ang batas sa anti-subersyon. Humahanap lamang si Estrada ng katwiran upang lubusan nang paalpasin ang bangis ng pasistang kapangyarihan upang supilin ang lumalakas na paglaban ng sambayanang Pilipino.

Noon pa man ay nalantad na ang militaristang tendensya ni Estrada sa paglutas sa ugat ng armadong tunggalian. Nang mabihag ng Bagong Hukbong Bayan si Brigadier General Victor Obillo at ang iba pang opisyal ng PNP at AFP, kaagad niyang sinuspinde ang usapang pangkapayapaan at *Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees* (JASIG). Lansakang nilabag ang Komprehensibong Kasunduan para sa Paggalang sa Karapatang Tao at Internasyunal na Makataong Batas (CARHRIHL) at nagpadala ng bata-batalyong tropang militar upang umano’y bawiin ang mga bihag ng digma sa halip na tugunin ang inihapag na solusyong pulitikal ng PDPP.

Sa kanayunan, muling nararanasan ng masa ang lupit ng pandarahas ng mga pasistang militar. Dito sa Timog Katagalugan, itinalagani Estrada ang mga bagong batalyong impantri ng Philippine Army at ikinalat sa mga lugar na dramatikong lumalakas ang paglaban ng mamamayan.

Makaraan ang isang taon ni Estrada, mas malaki ang dahilan ng masang anak-pawis na isulong ang armadong pakikibaka upang labanan ang pagsasamantala ng mga naghaharing uri sa gitna ng tunitinding krisis. Hindi palakpak ang aanihin ng isang taong pagtatanghal ng papet na si Estrada kundi ang ibayong galit ng inaaping mamamayan. **K**

MABUHAY ANG DAKILANG PAG-AALAY NI KA ART!

*"Huwag ka nang lumuha aming inang-bayan
Kung sa anak mo'y mayroong mabuwal
Maraming magbabangon kapatid na kawal
Moog na bakal ang siyang kapantay."
(Mula sa awiting "Huwag Ka Nang Lumuha")*

Itinaguyod ni Ka Art ang lubos at buum-buong paglilingkod sa sambayanan hanggang sa huling hininga ng kanyang buhay. Ginugol niya ang huling 15 taon ng kanyang buhay, 14 dito sa loob ng Bagong Hukbong Bayan, sa buong kasigasigang pagtatanggol at pagtataguyod sa interes ng mamamayan. Hindi siya sumuko sa kaaway hanggang malagutan ng hininga.

Si Ka Art, Nilo Hatol sa tunay, ang bagong bayani ng sambayanang Pilipino. Na nagbibigay inspirasyon sa mga kasama na ipagpatuloy ang dakilang simulain ng rebolusyunaryong kilusan hanggang sa makamit ang tagumpay.

Nasawi si Ka Art noong madaling araw ng Abril 29 sa Balanac, Magdalena, Laguna sa isang operasyong kubkob ng pinagsanib na pwersa ng 5th Special Forces Company, PNP at CAFGU. Nakapanlaban pa ang kanilang yunit, at nakapatay ng tatlong kaaway. Kahulihan siya sa pag-atras, habang pinapayungan ang pag-atras ng buong yunit, nang tinamaan siya sa parteng balik. Sugatan lamang siya nang mahuli ng kaaway, subalit walang pakundangan siyang nirapido ng putok ng kaaway mula ulo hanggang paa. Hindi siya kagyat na namatay, na hinangaan maging ng kaaway, at hindi siya sumuko hanggang malagutan ng hininga.

Kasuklam-suklam ang paglapastangan ng kaaway sa mga karapatan ni Ka Art bilang sugatang mandirigma at bihag sa digma sa ilalim ng Komprehensibong Kasunduan sa Karapatang Tao at Internasyunal na Makataong Batas, at sa mga Protocol ng digma. Sa ginawa nilang ito, hindi takot kundi poot ang itanim ng kaaway sa mga kasama't rebolusyunaryong mamamayan. Poot sa bayarang pasistang militar na kusang nagpapagamit sa naghaharing uri sa marahas na pagsupil sa mamamayan.

Ang katatagan sa prinsipyo ni Ka Art ay hindi lamang sa pagkakataong ito niya ipinakita. Sa buong panahon ng kanyang pagkilos, ayon sa kuwento ng isang kasamang nakasubaybay sa kanyang pag-unlad, hindi siya kinakitaan ng panghihina o panlulumo sa pagkilos sa gitna ng mga personal at organisasyunal na problemang kinaharap niya. Walang patlang ang kanyang 14 na taong buong panahong pagkilos sa hukbong bayan. Kasama siyang nanindigan at nagtaguyod ng pagwawasto matapos ang Kahibangan at nang ilunsad ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto. Buong sigasig niyang iniambag ang ganang makakaya sa muling pagpapalakas sa rebolusyunaryong kilusan.

Maging nang mag-50-50 ang kanyang buhay dahil sa malarya noong 1988, at napabayaang ng mga kasama sa maraming kadahilanan, walang pag-aatubili siyang bumalik sa hukbong bayan matapos magpagaling. Maging ang pagkahuli ng kaaway sa kanyang buntis na asawa at pagkakulong ng 11 buwan sa sumunod na taon ay hindi nakahadlang sa tuluy-tuloy niyang paglilingkod sa masa. Manapa'y nagsilbing hamon ito upang higit niyang pag-ibayuhin ang pagrerebolusyon.

Sa buong panahon ng kanyang pagkilos, masugid niyang itinaguyod ang disiplina ng rebolusyunaryong kilusan. Hindi siya napatawan ng maski isa man lamang na aksyong pandisiplina, o kaya ay nag-AWOL (pag-alis nang walang paalam).

Ang kanyang kaseryosohan at kasigasigan sa gawain ay masasalamang sa mabilis niyang pagangat sa organisasyon sa kinapapaloobang larangang gerilya.

Ito ay sa kabila ng katotohanang ang ama niya ay pinarusahan ng BHB noong 1983 dahil sa pagiging CAFGU at aktibong impormer ng kaaway. Bagay na naintindihan niya't natanggap nang maugnayan ng mga kasama.

Panlima sa siyam na magkakapatid mula sa uring *Sundan sa kasunod na pahina ►*

◀Mula sa nakaraang pahina

maralitang magsasaka, naugnayan siya ng mga kasama at napaloob sa isang grupong pang-organisa noong 1984 habang gumagampan bilang pinuno ng Kabataang Barangay sa baryo. Bilang lider ng GP-kabataan, masigla niyang pinangunahan ang pag-aatag, paglilinis ng baryo, paggawa ng palikuran at basurahan at iba pang aktibidad ng kabataan sa baryo.

Matapos mapagbintangan ng kaaway sa isang operasyong isparo na naganap sa kanilang baryo, sumampa na sa BHB si Ka Art noong Oktubre 1985. Hindi na siya umatras mula doon. Nagtuluy-tuloy na ang kanyang pag-unlad habang naglilingkod sa masa hanggang sa kanyang kamatayan.

Noong Setyembre 1986 ay sumumpa na siya bilang kandidatong kasapi ng Partido Komunista ng Pilipinas. Sa hukbo, naging VIL na siya sa panahong ito. Sa sumunod na taon ay sumumpa na siya bilang ganap na kasapi ng partido at nagsimula nang gumapan bilang IL sa isang yunit ng BHB.

Narating niya ang kalaparan ng Laguna at nakadaupang-palad ang mamamayan ng Santa Maria, Famy, Siniloan, Pangil, Pakil, Paete, Kalayaan, Cavinti, Luisiana, Majayjay, Magdalena, Liliw at Rizal. Maraming rebolusyunaryong masa mula sa mga bayang ito ang nangungulila na sa kanyang pagpanaw. Marami sa kanila ang sa halip na matakot ay higit na tumapang na lumaban sa imbing kaaway.

Sa panahon ng kanyang pagkapaslang, siya ay isang komprehensibong kadre ng partido (sa gawaing pampulitika at

pangmilitar) at kalihim sa isang komiteng seksyon ng Partido sa isang platun ng hukbong bayan. Naiwan niya ang kanyang asawa (na isa ring pultaym sa hukbo) at apat na anak.

Ayon sa kanyang asawa, “Mabait siyang kasama. Siya ang tipo ng kasama na parang mahirap lapitan, pero madaling pagbuksan pag nakilala na.” Mahilig din siyang maggitara at kumanta. “Napakaresponsable niyang asawa at rebolusyunaryong ama. Hindi niya pinababayaan ang mga anak namin. Pag may mga problema’y sinisikap niyang lutasin agad,” dagdag pa niya.

Ang kanyang asawa, na nagpultaym mula pa noong 1986, ay isa ring bukal ng inspirasyon. Sa halip na manghina, buong tatag niyang ginagampanan ang kanyang mga rebolusyunaryong gawain, kasabay ng pagiging ama’t ina ng kanilang mga anak. “Ito ang gusto kong gawin, at alam kong ito rin ang gustong mangyari ni Ka Art”, pahayag ng kanyang asawa.

Sa edad na 37, walang pag-aalinlangang inialay ni Ka Art ang pinakamataas na anyo ng pagsasakripisyo alang sa mga kasama’t masa. Ibinuwis niya ang kanyang buhay sa pagtatanggol sa interes, kapakanan at adhikain ng nagrebolusyong mamamayan. Hindi dapat panghinayangan ang kanyang kamatayan, sapagkat buum-buo niya itong ginugol sa pagsusulong sa dakilang misyon ng rebolusyunaryong kilusan - ang pagpapalaya ng sambayanang Pilipino mula sa paniniil at pagsasamantala ng imperyalismong US at Hapon at lokal na naghaharing malaking burgesya kumprador at uring panginoong maylupa; pagdurog

sa AFP at iba pang kontra-rebolusyonaryong armadong organisasyon ng estado na pangunahing instrumento ng marahas na paghaharing ito laban sa rebolusyunaryong mamamayan; at pagtatayo ng isang pambansa-demokratikong lipunan na may perspektibang sosyalista.

Ang kanyang kamatayan, lalo’t higit ang kanyang naging buhay, ay punung-puno ng halaga para sa sambayanang Pilipino. Malaki ang kanyang naiambag sa pagsusulong ng rebolusyong Pilipino. Kinikilala ito ng sambayanang Pilipino. Ayon nga sa isang awiting rebolusyunaryo, “Ang magbuhos ng dugo para sa bayan ay kagitingang di malilimutan. Ang buhay na inialay sa lupang mahal, mayaman sa aral at kadakilaan.”

Hindi nga dapat panghinayangan ang kanyang kamatayan. Manapa, magsilbi itong inspirasyon sa bawat rebolusyunaryo upang sundan ang kanyang mga yapak. Upang higit na magpakatatag at magpakahusay sa gawain sa gitna ng bawat kahirapan at sakripisyo. Upang higit na magsikhay sa lubos at buum-pusong paglilingkod sa sambayanan hanggang makamit ang dakilang misyon ng talibang Partido ng proletaryado, buhay man ay ialay. Ito ang pamana, at hamon, ni Ka Art sa bawat rebolusyunaryo.

Ibaling ang pamimighati sa ibayong rebolusyunaryong katapangan! Mabuhay ang dakilang pag-aalay si Ka Art! Isulong ang rebolusyong Pilipino!

*“Sandata’y hawakan, mga kapatid
Pawiin ang luha ng inang may hapis
Dangal na niyurakan, ating itindig
Kalayaa’y angkinin.”
(Mula sa awiting “Huwag Ka Nang Lumuha”)*

Labanan ang Kaaway Hanggang sa Ganap na Tagumpay ng Bagong Demokratikong Rebolusyon

Lubhang napakapaborable ang kasalukuyang kalagayan para sa pagsusulong ng pambansa demokratikong rebolusyon. Ito ang sentral na mensahe sa pahayag ni Kasamang Armando para sa Bagong Hukbong Bayan (BHB). May dalawang pangunahing salalayan ang pagsusuring ito.

Una, lahatang-panig na lumalakas ang mga suhetibong pwersa ng rebolusyon. Patuloy na umaani ng mga tagumpay ang BHB at Partido sa pagsusulong ng armadong rebolusyon.

Ikalawa, lumulubha ang obhetibong kalagayan. Sinasakmal ng malalang krisis ng malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema, at wala ring maaasahang suporta mula sa imperyalismong US na binabayo ng sariling krisis ng labis na produksyon.

Lumalakas ang BHB

Kagila-gilalas ang mga tagumpay na natamo ng BHB sa pagsusulong ng armadong pakikibaka. Matibay ang batayan upang “isulong ang rebolusyunaryong pakikibaka sa isang bago at mas mataas na antas hanggang sa matamo ang lubos na tagumpay”.

Nagawa nitong mapagtagumpayan ang mga mararahas na atake ng kaaway sa ilalim ng iba’t ibang tutang rehimen, at ang pananabotahe ng mga oportunistang taksil sa loob ng rebolusyunaryong kilusan.

Sa gitna ng matagal at walang-taros na atake ng pasistang diktadurang US-Marcos, nailatag ng BHB ang pundasyon ng armadong pakikibaka sa buong bansa mula sa halos wala. Matagumpay ding naitakwil ng BHB ang mga “Kaliwa” at Kanang oportunistang pagkakamali ng dekada 80 sa pamamagitan ng pagtataguyod ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (IDKP).

Higit na malakas ang BHB ngayon kumpara noong simulan ang kilusang pagwawasto.

Ang kabuuang pwersa ng BHB ay umaabot na sa “ilang rehimento”. Sinusuportahan ito ng “sampu-sampung libo na nasa yunit ng milisya at depensa-sa-sarili”. Mula sa dating mahigit 60, nakatalaga ang mga pwersa ng BHB sa 81 nang larangang gerilya sa buong bansa.

“Higit pa sa sapat ang baseng masa para higit pang mapalawak at higit pang mapatatag ang gawaing masa at para makapagsagawa ng malawak at

Sundan sa kasunod na pahina ►

(Pagbubuod ng pahayag ni

Kasamang Armando Liwanag,

Tagapangulo ng Komite Sentral ng

Partido Komunista ng Pilipinas, sa

okasyon ng ika-30 anibersaryo ng

Bagong Hukbong Bayan.)

◀*Mula sa nakaraang pahina*

matinding pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa.”

Dumarami na muli ang mga taktikal na opensiba (TO) ng BHB. Nakabihag ito ng ilang opisyal ng militar at pulisya sa larangan ng digma. Dahil dito’y napilitan na rin ang kaaway na kilalanin ang muling paglakas ng BHB.

Gayunman, pinaaalalang dapat manatiling “mapagmatyag at militante” ng BHB. Nakatayo pa ang reaksyunaryong estado at kailangan pa itong ganap na gapiin at durugin.

“Maaari nitong ikabagsak ang susunod na pagsidhi ng pampulitika at sosyo-ekonomikong krisis.”

Kailangang ipagpatuloy ng BHB ang tungkulin nitong durugin ang mersenaryong kaaway, at sa pamamagitan ng gawaing masa ay maitayo ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika ng mamamayan.

Lumulubha ang Naghaharing Sistema

“Napakainam ng obhetibong kalagayan para sa paglulunsad ng digmang bayan sa Pilipinas.” Sakmal ng malalang krisis ang naghaharing sistema. Mas maingay na nagbabangayan sa pag-aagawan ang mga paksyon sa loob ng naghaharing rehimen sa lumiliit na yamang nakukurakot.

“Sa ilang taong darating, walang magagawa ang rehimeng US-Estrada para makaalpas sa matagal nang pandaigdigang krisis sa labis na produksyon ng mga hilaw na materyal at sa kasalukuyang krisis sa labis na produksyon ng mga malamanupakturang may mababang halagang dagdag.”

Mas mahirap nang makakuha ng dayuhang pautang upang mapunuan ang mga depisit sa kalakalan. Pinalalala pa ng rehimen ang krisis sa patakaran nitong “pagsusubasta ng pambansang patrimonya at pang-ekonomiyang kasarínlan sa mga dayuhang monopolyo”. Ibenebenta nito sa mga dayuhang monopolyo maging ang mga serbisyong panlipunan, estratehikong industriya at iba pa. Inihahain nito ang buong bansa bilang base ng dayuhang pwersang militar. At pinaghahandaang baguhin ang burgis na konstitusyon upang higit na maipagkait ang mga pambansa at demokratikong karapatan ng mamamayan.

Sa kabilang banda, walang ayudang maaasahan ang rehimeng Erap, pautang man o tuwirang pamumuhunan, mula sa mga among imperyalistang kapangyarihan. Patuloy na binabayo ang mga bansang imperyalista ng krisis ng labis na produksyon sa lahat ng klase ng kalakal sa buong mundo. Nag-aagawan ang mga bayang ito sa kumikitid na pamilihan at larangan ng pamumuhunan.

Dahil sa sumisidhing kahirapan, tumitindi ang paghihimagsik ng paparaming bilang ng mamamayan. Tinutugon ito ng rehimen ng “patakaran sa panunupil nang hindi pormal na nagdedeklara ng batas militar.” Sinasalaula ng

rehimen ang usapang pangkapayapaan at nilalabag nito ang mga kasunduan sa pagitan ng GRP at PDPP, partikular ang CARHRIHL, JASIG at Pinagsanib na Deklarasyon ng The Hague.

Bunga nito, lalong nahihwalay ang rehimen. “Nasa saklaw ng probabilidad na mawawakasan ng isang malapad na nagkakaisang prente ang rehimeng Estrada bago matapos ang panunungkulan nito.” Maaari nitong ikabagsak ang susunod na pagsidhi ng pampulitika at sosyo-ekonomikong krisis.

Mga Tungkulin ng BHB

Tatlong mayor na tungkulin ang inilatag ni Kasamang Armando para sa BHB. Una, sentral na tungkulin na “wasakin ang kontrarebolusyunaryong estado ng malaking burgesya kumprador at uring panginoong maylupa at tulungan ang uring manggagawa at magsasaka na itayo ang demokrati-kong pamahalaang bayan.”

Ikalawa, “dapat walang humpay na atupagin ng BHB ang gawaing masa upang higit pang paunlarin ang malakas na pundasyon para maisakatuparan ang sentral na tungkulin, upang makapagbuo ng malalim na balon ng lakas at makapagrekrut ng pinakamahuhusay na mga anak ng bayan.”

Ikatlo, “kailangang himukin ang mga manggagawa at kabataang nakapag-aral na sumanib sa hukbong bayan at paglingkuran ang masa sa kanayunan” upang mapalakas ang ugnayan ng mga rebolusyunaryong pwersa sa kanayunan at kalunsuran. **K**

Erap: Salot sa Manggagawa

*“Manggagawa ng buong daigdig, magkaisa!
Walang mawawala sa inyo kundi
ang tanikala ng inyong pagkaalipin!”
- Karl Marx*

Ngayon higit na kailangan ang malawak na pagkakaisa at malaganap na pagkilos ng uring manggagawa sa buong bansa. Hindi na nagkakasya ang rehimeng US-Estrada sa pagbabalewala at paglapastangan sa dangal at karapatan ng bawat manggagawa. Sa halip, naghahanda na rin itong lubusang tanggalin ang natitirang mga karapatan ng mga manggagawa para lamang masunod ang kasibaan sa tubo ng imperyalistang amo nito.

Ang Pandaigdigang Araw ng Paggawa ngayong taon ay panawagan, hindi ng pagdadalamhati o ng pagdiriwang, kundi ng mas mahigpit na rebolusyunaryong pagbibigkis at mas matutunog na rebolusyunaryong pagkilos ng uring manggagawa upang biguin ang bagong pakanang ito ng rehimeng US-Estrada. Higit sa lahat, puspusang ipagtanggol at isulong ang mga pampulitika’t pang-ekonomiyang karapatan at kapakanan ng manggagawang Pilipino sa pamamagitan ng pagtataguyod ng rebolusyong Pilipino.

Parusa ng Rehimeng US-Estrada

Sa harap ng pandaigdigang krisis na humahagupit sa bawat mamamayang Pilipino, dagdag na latay ang panibagong patakarang ito

ng rehimen sa uring manggagawa.

Ta h a s a n g ipinahayag ng rehimeng US-Estrada na babaguhin nito ang Batas sa Paggawa (Labor Code) upang mapigilan ang paglikas ng mga imperyalistang empresa sa bansa at makaakit ng mga bago. Pangunahin dito ang layunin ng rehimen na tanggalin ang batas sa minimum na sahod ng manggagawa, ang isa sa mga kahuli-hulihang natitirang proteksyon ng uring manggagawa sa burges na batas.

Ang diumano’y mataas na sahod ng manggagawang Pilipino kumpara sa sahod ng manggagawa sa ibang bansa ang mayor na dahilan sa pag-alis ng operasyon ng mga dayuhang kumpanya dito sa bansa. At sa simplistikong pag-iisip ni Estrada, kailangang ibaba pa lalo ang sahod upang makaakit ng dayuhang mamumuhunan dito sa bansa.

Nauna pa rito ang pagtatangka ni Estrada na ipagbawal

Nakikibakang mga manggagawa para sa dagdag na sahod.

ang pagwewelga ng manggagawa “sa panahon ng krisis”. Wala rin itong ibang intensyon kundi ang protektahan ang mga naglalakihang negosyo habang walang pakundangang nagpapataksik ng mga manggagawa, ipinapako sa mababang halaga ang sahod sa harap ng nagtataasang presyo, at nagpapatupad ng mga patakarang kontra-manggagawa.

Sa pamamagitan ng mga hakbanging ito ng pamahalaan, muling ipinakikita ni Estrada ang kahungkagan ng kanyang islogang “Erap para sa mahirap”. Sapagkat, tulad ng kanyang tindig sa usapin ng *Philippine Airlines (PAL)*, *Visiting*

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀*Mula sa nakaraang pahina*

Forces Agreement (VFA) at iba pang usapin sa pagitan ng mga uri sa lipunan, muling ipinakikita ni Estrada ang kanyang makauring pagpanig sa imperyalismong US at mga naghaharing malaking burgesya kumprador at uring panginoong maylupa.

Kung susuriin, ang kasalukuyang P198 minimum na sahod ay kulang na kulang pa kumpara sa P441 bawat araw na kailangan ng isang anim-kataong pamilya upang mabuhay nang marangal. Magkagayunman, marami nang pagawaan ang sadyang di sumusunod dito. Dagdag pa rito ang mga maniubrang isinabatas ng pamahalaan upang ligal na malusutan ng mga kumpanya ang minimum na sahod, tulad ng kontraktwalisasyon, kaswalisasyon, sistemang aprentis at sub-kontrata o *labor-only contracting*.

Lima sa bawat anim na nakapapasok sa trabaho ay kontraktwal, kaswal o kaya'y aprentis. At patuloy na lumalaki ang bilang ng mga ito. Bunga nito, tulad halimbawa sa Cavite Export Processing Zone (CEPZ), tumatanggap lamang ang karaniwang manggagawa ng sahod-aliping P100-125 bawat araw. Dagdag na parusa sa mga manggagawa ang mga regional wage boards na nagtatakda ng magkakaibang sahod sa bawat rehiyon para sa pare-parehong klase ng trabaho ayon sa dikta ng mga dayuhan at lokal na mamumuhunan.

Dahil mga di-regular na manggagawa, at kung gayo'y hindi maaaring magbuo ni sumapi sa unyon, tinanggalan na ang mga manggagawa ng tangi nilang sandata upang

maipagtanggol ang kanilang mga karapatan. At ngayon, maging ang palamuting batas na nagagamit nila, na madalas namang balewalain ng mga mamumuhunan, ay babawiin pa ng pamahalaan!

Sa halip na ipaglaban ni Estrada ang sahod ng manggagawa, naglabas pa ito ng P140 milyon upang ipalaganap ang “kapayapaang industriyal”. Walang tanging layunin ang pondong ito kundi ang patahimikin ang uring manggagawa sa pamamagitan ng mga pabalatbungang programa’t proyekto.

Sa katunaya’y walang naibigay ni singkong pakunswelong dagdag na sahod ang rehimeng US-Estrada nitong nakaraang Mayo 1.

“...winawasak ng rehimeng US-Estrada ang kakayahan ng manggagawa na ipaglaban ang sariling karapatan...”

Globalisasyon at Ekonomiyang Walang Sandalan

Bakit nga ba nag-aalisan ang mga dayuhang mamumuhunan dito sa bansa? At bakit ganito na lamang ang paghahabol ng pangkating Estrada na mapabalik ang mga ito sa bansa?

Tulad ng nililina ng rebolusyunaryong kilusan, ang kasalukuyang krisis ng naghaharing

sistema na nakaugat sa malapyudal at malakolonyal na kaayusan ay ibayong itutulak ng islogang globalisasyon sa mas matarik na pagbulusok. Bahagi na ang mga ito ng mga masasamang epektong idinulot ng pagpasok ng bansa sa maka-imperyalistang kasunduang *General Agreements on Tariffs and Trade - World Trade Organization* (GATT-WTO) noong 1995. Bahagi na ang mga ito ng mga nauna pang imposisyon ng *International Monetary Fund* at *World Bank* (IMF-WB) para sa deregulasyon, liberalisasyon at pribatisasyon upang distrungkahin ang ekonomiya ng bansa at buksan pa lalo ito sa imperyalistang pandarambong.

Dahil sa pagbubukas ng ekonomiya ng mga bansa bunga ng globalisasyon, naging madali at mas mapagkakakitaan para sa mga imperyalistang mamumuhunan ang magtayo ng sentral na pagawaan sa isang bansa at ibenta ang mga produkto nito sa iba pang dako ng mundo. Kung saan mas mura ang sahod at kagamitan sa produksyon, mas maraming hilaw na materyales, mas malaking pamilihan at mas masunuring rehimen, dito nagtatayo ng mga pabrika ang mga dambuhalang kumpanyang ito. At dahil sa mababang buwis at walang limitasyon sa pag-iimporta at pag-eksport, higit na mas mura para sa mga imperyalista ang pagluluwas ng kanilang produkto kaysa sa magtayo ng mga kumpanya sa bawat bansa. Pinasimple ng globalisasyon ang pagsasamantala ng mga imperyalistang bansa sa mga bansang kolonya at malakolonya. Pinadali’t

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

pinalaki ang pagkakamal nila ng supertubo mula sa pawis at dugo ng mamamayan sa Asya.

Gayunma'y patuloy na lumiliit ang pamilihan dahil sa patuloy na pag-iral ng krisis sa buong mundo. Kasabay nito ang mabilis ng pag-unlad ng teknolohiya. Kayat kailangang magtipid ng gastos sa produksyon ang mga kapitalistang kumpanya upang patuloy na mabuhay at kumita. Ito ang tunay na dahilan ng ginagawang pagsasara't paglilipat ng operasyon ng mga nasabing kumpanya sa iba't ibang bansa.

Maraming idinadahilan ang mga dayuhang kumpanya kung bakit nag-aalis na sila sa Pilipinas. Bukod sa mataas na sahod at "magugulong" unyon, ikinakatwiran pa ng mga kumpanyang ito ang mataas na gastos sa produksyon dito sa bansa kumpara sa iba pang Asyanong bansa - napakataas na halaga ng koryente, upa sa telepono at barko, kakulangan ng mga hilaw na materyales, magastos na suhulan sa loob ng pamahalaan, kapritsosong sistema ng hustisya at kawalan ng malinaw na pang-ekonomiyang plano ng rehimeng Estrada. Subalit sila rin mismo ang lumikha ng mga problemang inirereklamo nila. Ito ang di maiiwasang kauuwian ng malakolonyal at malapyudal na sistemang nilikha at sinusuhayan ng imperyalismo sa loob ng nakaraang isandaang taon!

Sa pagkukumpara sa mga sahod ng mga manggagawa sa iba't ibang bansa, nais lamang nitong iligaw ang mga manggagawa ng iba't ibang bansa sa tunay na usapin - ang pagsasamantala ng imperyalismo sa

mga manggagawa ng iba't ibang bansa. Ang magkakaibang sahod ay pagpapakita lamang ng magkakaibang tindi ng pagsasamantala ng imperyalismo sa mga manggagawa.

At upang matiyak ang tuluyang pagiging "masunurin" ng mga manggagawa matapos alisin ang kanilang mga proteksyon sa ilalim ng burges na batas, itinutulak ng rehimeng Estrada ang patakarang bawal magwelga upang tanggalin naman ang kakayahan ng manggagawa na ipaglaban ang kanilang karapatan. Wala na ngang proteksyong ibinibigay, tinatangalan pa ng sariling depensa ang mga manggagawa!

Ang pagsusumikap ni Estrada na muling akitin ang mga nag-aalisang dayuhang mamumuhunan ay pagpapakita lamang ng kawalan ng sariling gulugod ng malakolonyal at malapyudal na ekonomiya ng bansa. Isang ekonomiyang nakaasa sa kolonyal na kalakalan at dayuhang pamumuhunan upang mabuhay. Ito ang lumikha ng malaganap na kahirapan at kawalang-hanapbuhay ng mamamayan sa bansa. Ang kaayusang ito ang nais isalba ni Estrada, sukdulang ipako sa krus ng karalitaan ang manggagawa at sambayanang Pilipino.

Sinasamantala naman ng imperyalismong US ang katotohanang ito upang lalong igiit ang walang-kabusugang kasibaan nito sa dambuhalang tubo. Kasabay nito ay maisalba ang sariling ekonomiya na kasalukuyang binabayo ng krisis ng kapitalismo. Isang krisis na ito rin mismo ang lumikha bunga ng labis na

produksyon at espekulasyon, na siyang pinagmulan ng tinatawag na krisis na humahaplit sa mga Asyanong bansa, at muling humagupit sa mga imperyalistang bansa.

Panawagan

Sa ganitong kalagayan, dapat na ipagpatuloy ng mga manggagawa ang paglaban sa mga imbing pakana ng rehimeng US-Estrada at mga dayuhan at lokal na mamumuhunan na walisin ang mga pampulitika't pang-ekonomiyang karapatan ng mga manggagawa. Wasto at dapat na ipaglaban ang P125 pagtaas ng sahod.

Walang maaasahan sa rehimeng US-Estrada na hindi na lamang tinatangal ang mga natitirang proteksyon ng mga manggagawa sa ilalim ng burges na batas, kundi winawasak ang kakayahan ng manggagawa na ipaglaban ang kanilang karapatan.

Ang tanging landas para sa tunay at ganap ng paglaya ng uring manggagawa sa lahat ng uri ng pagsasamantala ay nasa pambansa-demokratikong rebolusyon na may sosyalistang perspektiba. Walang ibang susulingan at aasahan ang uring manggagawa kundi ang pagkilos nito kasama ang sambayanang Pilipino upang ibagsak ang tambalang US-Estrada at itayo ang sosyalismo matapos makumpleto ang pambansa-demokratikong rebolusyon.

Walang mawawala sa manggagawang Pilipino sa paglahok sa rebolusyon kundi ang tanikala ng kanilang pagkaalipin. Sa kabilang banda, mayroon silang isang bagong mundong aariin. **K**

Komite Sentral
PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS

Pambansang Konseho
PAMBANSA-DEMOKRATIKONG
PRENTE NG PILIPINAS

DESIYON NA PORMAL NA KILANLIN ANG
AKTUAL NANG TERMINASYON NG
GUBYERNONG ESTRADA SA
NEGOSASYONG PANGKAPAYAPAAAN SA
PAGITAN NG GRP AT NDFP

Pormal naming kinikilala sa pamamagitan nito ang katotohanang winakasan na ng gubyernong Estrada ang negosasyong pangkapayapaan sa pamamagitan ng sumusunod na sinadyang mga akto:

1. Walang pakundangang paglabag sa Pinagsamang Deklarasyon ng The Hague ng Setyembre 1, 1992
 - 1.1. na hinihingi ng gubyernong Estrada bilang paunang kondisyon sa pagpapatuloy ng negosasyong pangkapayapaan ang pagsuko ng NDFP sa GRP sa pamamagitan ng pagpapataw ng konstitusyon ng GRP sa NDFP, at ang pagkriminalisa nito sa sarili at pagpapailalim ng NDFP sa sistemang ligal at hudisyal ng GRP, at
 - 1.2. nang ipinagkanulo at pinagtaksilan ng gubyernong Estrada ang pambansang soberanya sa pamamagitan ng pagpapatibay sa Visiting Forces Agreement.
2. Walang pakundangang paglabag sa Pinagsamang Kasunduan sa mga Garantiya sa Kaligtasan at Imyunidad (Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees [JASIG]) ng Pebrero 24, 1995
 - 2.1. na tahasang ipinakita ng gubyernong Estrada ang kanyang natural na hilig na traydurin ang NDFP sa pamamagitan ng naunang “pagsuspindi” sa mga garantiya sa kaligtasan at imyunidad ng mga tauhan ng NDFP na sangkot sa negosasyong pangkapayapaan, nang may 24 na oras lamang na paunang pasabi, at sadyang paglalagay sa buhay at kalayaan ng nabanggit na mga tauhan ng NDFP sa malubhang panganib, sa maling batayan na ang JASIG ay isang dokumentong pang-isang panig lamang na nagbibigay ng pabor mula sa GRP para sa NDFP sa halip na isang kasunduang bilateral ng magkatugong

mga karapatan at obligasyon na tuwirang rumerespeto sa mga prinsipyo ng pagkakapantay, mutwalidad at magkatugong pakinabang, at sa rebolusyonaryong integridad ng NDFP

- 2.2. na ipinataw ng gubyernong Estrada bilang paunang kondisyon para sa pagpapatuloy ng negosasyong pangkapayapaan na dapat idaos sa Manila ang pormal na mga pulong ng mga panel sa negosasyon ng GRP at NDFP sa ilalim ng pagmamanman ng GRP at sa banta ng mga aksyong pamparusa, na labag sa tuwiran at may-bisang kasunduan ng dalawang panig sa Artikulo III, Seksyon 6 ng JASIG na idaraos ang pormal na usapan sa isang nyutral na lugar sa ibayong dagat, at
- 2.3. na ipinailalim ng GRP sa pangkalahatan, at ng gubyernong Estrada sa partikular, ang mga tagapayo ng NDFP at ibang mga tauhan ng NDFP sa negosasyong pangkapayapaan sa pagmamanman, paghahalughog at pag-arestong labag sa batas, detensyon, interogasyon at iba pang mga aksyong pamparusa, sa kabila ng tuwirang mga garantiya sa JASIG.
3. Labag sa Komprehensibong Kasunduan Hinggil sa Pagrespeto sa Karapatang Pantao at Internasyunal na Makataong Batas (CARHRIHL) ng GRP at NDFP, buong layang nagsagawa at patuloy na nagsasagawa ang GRP ng malulubhang paglabag sa mga karapatang pantao at internasyunal na makataong batas, na kinabibilangan ng sumusunod:
 - 3.1. Tinotortur at minamasaker ng mga pwersa ng pulisya at paramilitar nito ang mga bihag at sibilyang pinagsususpetsahang tauhan, kapanalig at tagasuporta ng NDFP,
 - 3.2. Patuloy nitong ikinukulong, isinasakdal at pinagkakaitan ng karapatang magpiyansa at makatarungang proseso ang mahigit sa 140 na bilanggong pampulitika batay sa gawa-gawang sakdal ng karaniwang mga krimen, na labag sa sarili nitong doktrinang Hernandez na dapat lamang isakdal ang mga rebolusyonaryo sa mga salang pampulitika,
 - 3.3. Nakikipagsabwatan ito sa pamilyang Marcos at huwad na mga tagapagtaguyod at abugado ng karapatang pantao para subain ang mga biktima

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀Mula sa nakaraang pahina

ng paglabag sa karapatang pantao sa ilalim ng rehimeng Marcos sa pamamagitan ng palsong pangako ng indemnipikasyon para pawalang sala ang mga Marcos sa mga paglabag sa karapatang pantao at pandarambong ng yaman at patrimonya ng bansa, at tiwaling paghatian ang nakaw na yaman ng mga Marcos,

- 3.4. Hindi ito gumagawa ng mga hakbang sa pagpapawalambisa sa mapanupil na mga dekreto at batas na kumikitil sa saligang kalayaang sibil at pampulitika, at patuloy na ginagamit at ipinatutupad ang mga ito,
- 3.5. Tumatanggi itong wakasan ang mga patakaran, kampanya, programa at proyekto na sanhi ng malawakang paglabag sa mga karapatang pantao at internasyunal na makataong batas na ang mga biktima ay populasyong sibilyan at buu-buong mga komunidad, laluna sa kanayunan,
- 3.6. Sadya itong tumatanggi sa pagtatalaga ng mga kinatawan nito at pagnonombra ng mga tagamasid sa Pinagsamang Komite sa Pagmomonitor, at
- 3.7. Tumatanggi itong pag-usapan ang ilang mga akto ng digma katulad ng pagpapalaya sa mga nabihag o inaresto ng BHB sa kabila ng alok ng NDFP para sa negosasyong bilateral at naunang mga karanasan na ang pinag-usapang pagpapalaya ay subok na mga hakbang ng kabutihang loob at sa pagbubuo ng pagtitiwalaan na nakakatulong sa proseso ng negosasyong pangkapayapaan.
4. Labag sa Pinagsamang Kasunduan sa Pagbubuo, Pagkakasunud-sunod at Operasyunalisasyon ng Magkakatugong mga Komiteng Gumagana ng Hunyo 26, 1995 at Suplemental na Kasunduan nito na may petsang Marso 18, 1997
- 4.1. matigas na pumusisyon ang gubyernong Estrada na walang bisa at hindi napapailalim ang GRP sa CARHRIHL kung hindi susuko ang NDFP sa GRP; at sa kabila ng walang pasubaling pagpapatibay ng nabanggit na Kasunduan para sa kagyat at magkakahiwalay na implementasyon kapwa ng GRP at NDFP, alinsunod sa Artikulo 5 Bahagi VI nito, at
- 4.2. sa pamamagitan ng tatak nitong pagiging mapagmataas at lantarang pananakot, nag-abiso ng ultimatum ang gubyernong Estrada sa NDFP

na tapusin ang buong negosasyong pangkapayapaan bago magtapos ang 1999.

Sa pamamagitan ng pormal na pagkilala sa katotohanang winakasan na ng gubyernong Estrada ang negosasyong pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP, pinagpapasyahan namin na ipaabot sa gubyernong Estrada na pormal na ipahayag ang gayong terminasyon o di kaya ay pormal na ideklara na patuloy na may bisa para sa Gubyerno ng Republika ng Pilipinas ang lahat ng umiiral na kasunduang bilateral sa pagitan ng GRP at NDFP at gawin ang lahat ng kinakailangan para iwasto ang patuloy na paglabag ng GRP sa nabanggit na mga Kasunduan.

Ituturing namin bilang pinal na kumpirmasyon ng gubyernong Estrada sa terminasyon ng negosasyong pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP ang pagpapatuloy ng nabanggit na mga paglabag, o ang pagkabigo ng GRP na iwasto ang gayong mga paglabag sa mga kasunduang bilateral o ang kawalang aksyon ng GRP kahit walang anumang pormal na pahayag ng terminasyon.

Hindi papasok ang NDFP sa negosasyong pangkapayapaan sa gubyernong Estrada hanggang hindi rerespetuhin at ipatutupad ng gubyernong ito ang umiiral at may-bisang mga kasunduang bilateral, at hindi iwinawasto ang patuloy na mga paglabag sa mga ito.

Dapat patnubayan ng kasalukuyang desisyon ang lahat ng rebolusyonaryong pwersa at mamamayan. Dapat silang maging mapagmatyag at militante laban sa malulupit na atake at taktikang psy-war ng kaaway, at dapat nilang paigtingin ang digmang bayan para sa pambansang pagpapalaya at demokrasya.

Pinagtibay sa teritoryo ng demokratikong gubyernong bayan, Pilipinas, Mayo 29, 1999.

*Komite Sentral, Partido Komunista ng Pilipinas
Pambansang Konseho, Pambansa-Demokratikong Prente ng Pilipinas*

Pinatotohanan para sa pagpapahayag sa publiko,
Mayo 30, 1999
Ni:

*Luis Jalandoni
Kagawad, Pambansang Komiteng Tagapagpaganap ng NDFP
Tagapangulo, Panel sa Negosasyon ng NDFP* **K**

BIHAG NG DIGMA PINALAYA NG BHB

Naging matagumpay ang pagpapalaya ng Melito Glor Command ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa bihag ng digmang si T/Sgt. Wivino Teves Demol sa Brgy. San Antonio, Kalayaan, Laguna nitong ika-25 ng Abril.

Si T/Sgt. Wivino Demol, isang aktibong elemento ng 16th Intelligence Security Unit, Intelligence Security Group (ISU/ISG) ng Phil. Army ay dinakip ng BHB noong ika-8 ng Pebrero 1998 sa lalawigan ng Rizal. Siya ay nasasakdal sa kasong pang-iispiya sa rebolusyonaryong kilusan at sangkot sa paghuli kay Danilo Borjal, consultant ng PDPP, sa Timog Luzon noong Nobyembre 1996.

Dahil sa ipinakitang kooperasyon, pagsisisi at pangangakong hindi na muling magiging instrumento ng pandarahas laban sa rebolusyonaryong kilusan at mamamayan, ang pag-uusig at hatol sa kanya ay pansamantalang ipinagpaliban.

Pagpapakita ng kagandahang-loob at mabuting intensyon para sa interes ng usapang pangkapayapaan at sa okasyon ng ika-30 taong anibersaryo ng PKP ang pagpapalaya kay T/Sgt. Demol.

Matatandaang ang nabanggit na bihag ng digma ang pinakahuli sa mga naunang pinalayang bihag na sina Police Chief Inspector Roberto Bernal sa Sorsogon, Army Sgt. Alipio Lozada

sa Surigao, Army Brig. General Victor Obillo at Army Capt. Eduardo Montealto sa Davao. Ang mga ito ay magkakasunod na pinalaya ng BHB nitong Abril.

Ang pagpapalaya kay T/Sgt. Demol ng PDPP, tulad sa naging kaso ni Brig. General Obillo at iba pang bihag-ng-digma, ay malinaw na pagpapakita ng kahandaan ng rebolusyonaryong kilusan na isantabi ang kanilang kriminal na pagkakasala sa rebolusyonaryong kilusan pabor sa mas malaki at pundamental na interes ng sambayanan at usapang pangkapayapaan na kabaligtaran ng posturang *macho* ng rehimeng Estrada. **K**

SOMO, NILABAG NG AFP

Isang yunit ng BHB ang kinubkob ng mga tropa ng 9th Scout Ranger Company sa Famy, Laguna noong Abril 7. Nagresulta ito sa pagkamatay ng isang Pulang mandirigma at pagkasugat at pagkasira ng ari-arian ng mag-asawang may-ari ng bahay.

Ang yunit na ito ng BHB ay bahagi ng pwera ng lokal na koman ng BHB na nangangalaga sa seguridad ni T/Sgt. Wivino Teves Demol ng 16th Intelligence Security Unit, Intelligence Security Group (ISU/ISG) ng Philippine Army.

Sa nangyaring ito, nilabag ng AFP ang kanila mismong deklarasyon ng SOMO (suspension of offensive military operations) sa nasabing lugar. Ang nasabing SOMO ay isa sa mga kondisyong itinakda ng PDPP bago palayain ang pinamakamatagal na bihag-ng-digmang si T/Sgt. Demol.

Bukod dito, nilabag din ng AFP ang CARHRIHL, ang mga protocol sa digma at ang mga batayang karapatang sibil na itinatadhana sa burges na Konstitusyon sa nasabing labanan. Walang-awang tinortyur bago nila walang-labang pinatay ang nabihag nilang si Ka Andro (Ruben V. Orozco), 28, isang pulang mandirigma. Gayundin, idinamay nila sa labanan ang mga sibilyang sina Domingo, 23, at Marites Tatel, 21, na nagresulta sa pagkakasugat ng dalawa at pagkasira ng kanilang ari-arian.

Naganap ang nasabing pangungubkob dakong alas-3:30 ng hapon sa Baranggay Salang Bato sa bahay ng mag-asawang Domingo at Marites. Nagpapahinga ang nasabing yunit ng BHB nang bigla silang paputukan ng mga sundalo. Nagkaroon ng halos kalahating oras na palitan ng putok bago nakaatras mula sa pagkakakubkob ang yunit ng BHB. Dito napansin na nawawala si Ka Andro.

Sa proseso ng labanan, nasugatan ang mag-asawang sibilyan, nasira ng kanilang bahay at mga ari-arian at namatay ang kanilang kabayong panghanapbuhay.

Makalipas ang dalawang araw ay natagpuan ng mga opisyal ng bayan ang bangkay ni Ka Andro sa ilog malapit sa pinangyarihan ng labanan. Wala siyang tama ng bala sa alinmang bahagi ng katawan, subalit basag ang likod na bahagi ng kanyang ulo, sabog ang kanyang nguso at putol ang dalawang tenga. Kagyat siyang ipinalibing ng mga sundalo nang hindi na inalam at inabisuhan ang mga kamag-anak niya.

Matapos ipahukay at ipawtopsiya ng mga kamag-anak, nadiskurbeng tapyas din ang

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀Mula sa nakaraang pahina

dalawang suso at tanggal ang isang bayag ni Ka Andro. Mga palatandaang matinding pinahirapan muna ng mga kaaway si Ka Andro bago tuluyang pinatay.

Samantala, may naiulat na isang sugatan sa panig ng kaaway. **K**

MGA TO, NAGPAPATULOY SA GITNA NG OPERASYONG MILITAR

Tagumpay ang magkakasunod na mga taktikal na opensiba (TO) ng mga yunit ng BHB sa iba't ibang larangang gerilya sa Timog Katagalugan laban sa mga kaaway ng mamamayan. Ang mga opensibang ito ay kinatangian ng mga reyds, ambus, isparo, haras at kontra-reyds laban sa mga tropang militar, pulis, pribadong armiya at mga taksil sa mamamayan. Maraming kaaway ang naparusahan at iba't ibang tipo ng sandata ang nadagdag sa arsenal ng BHB.

Subalit ang mas katangi-tangi ay nailunsad ng BHB ang mga opensibang ito sa gitna ng pagdagsa ng bata-batalyong tropang militar sa buong Timog Katagalugan. Ang bagong operasyong militar na ito ng kaaway, na tinaguriang "Oplan Makabayan", ay nagsimula sa kalagitnaan ng 1998. Kinatatangian ito ng pagbabalik ng gawaing kontra-insurhensya sa pwersang militar mula sa pulisya, at malaganap, malakihan at matagalang operasyong militar sa mga larangang gerilya ng rehiyon.

Batay sa mga ulat, apat na reyds ang nailunsad ng hukbong bayan. Noong Enero 7, ni-reyds ng BHB ang isang *patrol base* ng Philippine National Police sa Sitio Pagbahan, Alacaac, Sta. Cruz, Occidental Mindoro. Nakumpiska sa naturang

reyds ang isang M16 na may dalawang magasin (at 42 bala) at isang kalibre .45 pistola (at 11 bala). Namatay sa kalaunan sa tinamong sugat si PO3 Norberto Brinces. Walang napinsala sa hanay ng hukbong bayan.

Sumunod na ni-reyds ang Binay Farms sa Bayawang, Rosario, Batangas noong Pebrero 13. Ang Binay Farms ay pag-aari ng panginoong maylupang si Jejomar Binay, ang dating meyor ng Lungsod ng Makati at ngayo'y MMDA Chairman. Nakumpiska sa reyds na ito ang isang M14, dalawang M16, dalawang shotgun, isang kalibre .9 mm pistola, isang kalibre .380 pistola, dalawang kalibre .38 pistola, tatlong granada, tatlong *rifle grenade*, dalawang *ammo pouch*, 400 bala, isang teleskopyo at dalawang VHF *radio*.

Ni-reyds naman ang bahay ni Capt. Geronimo Abarrientos ng 16th IB PA sa Wakat, Nagcarlan, Laguna noong Mayo 7. Nakuha rito ang isang baby M16, dalawang ripleng Garand at maraming bala, magasin at *clips* ng nasabing mga baril.

Noong Mayo 15, napaglalangan ang pamilya ni Navy Capt. Bobby Togonon sa Tubili, Paluan, Occidental Mindoro. Nakuha rito ang isang *baby M16*, *bulletproof vest* at mga bala.

Samantala, dalawang ambus naman ang nailunsad ang BHB. Naganap ang una noong Mayo 25 sa Padre Burgos, Quezon laban sa Alpha Company ng 76th IB PA. Dalawang kaaway ang napatay sa labanang ito.

Sumunod ang ambus sa mga pribadong tauhan ni Ricardo Quintos sa Sitio Lagundian, Balansay, Mamburao, Occidental Mindoro noong Hunyo 11. Napaslang dito ang limang *goons* at nasamsam ang isang M2 carbine, isang kalibre .45 pistola at isang kalibre .38 pistola.

Ang mga *goons* na ito ay pangunahing sangkot sa pananakot, pagpatay, at paggiba at panununog ng mga bahay ng mga magsasaka sa utos ng despotikong pamilyang Quintos. Nauna rito, pinarusahan ng BHB si Michael Quintos noong Disyembre 1997 dahil sa pangunguna sa madugong pagpapalayas sa mga magsasaka sa kani-kanilang lupain.

Limang operasyong isparo naman ang napaulat. Noong Enero 11, pinarusahan ng mga operatiba ng BHB si Police Chief Inspector Anastacio Labitigan ng PNP sa Sariaya, Quezon. Si PCI Labitigan ang tumatayong Community Relations Officer ng PNP-Quezon at aktibong nagpapalaganap ng maruming propaganda laban sa rebolusyunaryong kilusan. Dati siyang hepe ng PNP-Sariaya at nanguna sa pagkubkob sa isang yunit ng BHB sa nasabing bayan noong Hunyo 1998 na ikinasawi ng apat na pulang mandirigma.

Subalit ang pinakamalaki niyang kasalanan sa mamamayan ay ang maraming bilang ng masang tinakot niya't sinaktan sa bayan ng Sariaya.

Batay sa panimulang datos, pinarusahan ng mga elemento ng BHB si Ramilo Fontanilla sa Tagbakan, Catanauan, Quezon. Si Fontanilla ay naging miyembro ng CAFGU.

Pinarusahan si dating Sgt. Domingo Maligaya sa bayan ng Sablayan, Occidental Mindoro noong Marso 2. Nakumpiska sa kanya ang isang .45 kalibre pistola. Si Sgt. Maligaya ay dating elemento ng dating PC, naging pinuno ng Alsa Masa, at nag-*salvage* ng maraming bilang ng mga kasama't masa. Pinagbayaran niya ang maraming utang na dugo sa mamamayan.

Si Rolando "Jimboy" Quija ng Bubog, San Jose, Occidental Mindoro

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

ay pinarusahan noong Abril 20. Siya ay dating mandirigma ng BHB na sumuko sa kaaway matapos patayin ang isang kasama at itakas ang mga riple ng yunit. Siya ay nag-CAFGU, naging aktibong impormer ng kaaway, at responsable sa pagpapapatay sa isang kadre ng BHB na maysakit.

Batay sa panimulang ulat, inisparo rin ang dalawang tauhan ng 74th IB PA sa Sta. Rosa, Mulanay, Quezon nitong Abril.

Dalawa naman ang napaulat na operasyong haras laban sa kaaway. Noong Mayo 25, inisnayp ang mga elemento ng 74th IB PA at CAFGU sa Tagbakan Ibaba, Catanauan, Quezon. Isang CAFGU ang napaslang dito.

Ikalawa ang pangha-haras sa mga elemento ng 31st IB PA sa Gumaca, Quezon noong Hunyo 2. Isang kaaway ang napatay dito.

Panghuling opensiba ang naganap na kontra-reyd sa Sandoval, Roxas, Palawan noong Pebrero 18. Unang nakita ng yunit ng BHB ang papalapit na mga tropa ng 4th Marine Battalion Landing Team (MBLT) sa kinaroroonan nilang bahay. Nakapaghanda at unang nakapagpaputok ang mga pulang mandirigma, na ikinasawi ng CO ng reydang tim ng Marines. **K**

NAKAPAMIMINSALA MAGING SA MGA DEPENSIBANG LABANAN

Nakapapaminsala pa rin ang mga yunit ng BHB sa mga tropa ng kaaway sa ilang napaulat na mga depensibang labanan sa nakaraang isang taon. Batay sa mga paryal na ulat, ipinakita ng mga pulang mandirigma ng BHB ang kahandaan nilang lumaban bagamat depensiba ang katangian ng mga labanang ito.

Ang mga napabalitang labanan ay bunga na rin ng pagdagsa ng bata-batalyong tropa ng militar sa buong Timog Katagalugan bilang bahagi ng pagpapatupad ng “Oplan Makabayan” ng rehimeng US-Estrada. Tulad ng dati, walang pakundangang nilabag ng mga tropang militar ang mga batayang karapatan ng mga pulang mandirigma at sibilyan sa kanilang mga operasyon.

Noong Agosto 12, ni-reyd ng 14th Scout Ranger Company (SRC) ang isang nakahimpil na yunit ng BHB sa Metolza, Naujan, Oriental Mindoro. Apat sa kaaway ang malubhang nasugatan, samantalang dalawang mandirigma ang di malubhang nasugatan.

Noong Abril 7, kinubkob ng mga tauhan ng 9th SRC ang isang yunit ng BHB sa Salang Bato, Famy, Laguna. Ayon sa ulat ng nasabing yunit, dalawang kaaway ang namatay samantalang may isang sugatan. Natagpuan naman ang bangkay ng isang mandirigma na may mga marka ng tortyur dalawang araw matapos ang labanan. Batay sa awtopsy, basag ang likod na bahagi ng kanyang ulo, wasak ang nguso, at tagpas ang dalawang tenga, dalawang dede at isang bayag. Nasugatan sa labanang ito ang mag-asawang sibilyan, pinatay ang kanilang kabayong panghanapbuhay, at nawasak ang kanilang bahay.

Kinubkob din ng mga elemento ng 5th Special Forces Company (SFC), PNP at CAFGU ang isang yunit ng BHB sa Balanac, Magdalena, Laguna noong Abril 29. Ayon sa paabot ng yunit, tatlong kaaway ang napatay. Si Ka Art (Nilo Hatol) ay nahuling sugatan ngunit binistay ng bala ng mga kaaway. May isa pa ring sugatang mandirigma.

Nakubkob din ang isang yunit ng BHB ng mga elemento ng 4th SF Battalion sa Balian, Pangil, Laguna

noong Mayo 7. Batay sa ulat ng nasabing yunit, napaslang ang dalawang kaaway samantalang nasugatan ang dalawa pa. May dalawang di-malubhang nasugatan sa panig ng hukbong bayan.

Noong Mayo 9, nakaengkwestro ng isang yunit ng BHB ang *advance party* ng 74th IB PA sa Ajos, Mulanay, Quezon. Isa ang nasawi at isa ang sugatan sa panig ng kaaway. Walang napabalitang pinsala sa panig ng BHB.

Nakaengkwestro rin ng isang yunit ng BHB ang mga elemento ng 31st IB PA sa Biga, Gumaca, Quezon noong Mayo 17. Napaslang ang isang kaaway samantalang nasugatan ang isa pa. Walang naging kaswalti sa hanay ng hukbong bayan.

Sa panahon ding ito, nakubkob ang isang yunit ng BHB ng pinagsanib na pwersa ng 9th SRC, PNP at CAFGU sa Suha, Majayjay, Laguna. Ayon sa balita ng yunit, pitong kaaway ang napaslang at nasugatan. May isang namatay at isang nasugatan sa panig ng BHB.

Ligtas namang nakaatras ang mga yunit ng BHB sa mga engkwentro sa Villa Padua, Gumaca, Quezon noong Pebrero 24, sa San Pedro, Lopez, Quezon sa kasunod na araw, at sa Piapi, Mauban, Quezon noong Marso 20.

Ayon sa isang dokumentong inilabas ng panrehiyong komite ng Partido Komunista ng Pilipinas, ang mga kahirapang ito ay pansamantala lamang habang kinakabisa pa ng BHB ang mga taktika ng kaaway. Subalit sa kalaunan, tiyak na mapangingibabawan ang mga kahirapang ito.

Ipinakikita ng mga ulat na ito na, tulad ng mga nakaraang oplan ng kaaway, binibigo ng BHB ang panibagong pakana ng rehimeng US-Estrada laban sa rebolusyunaryong kilusan. **K**